

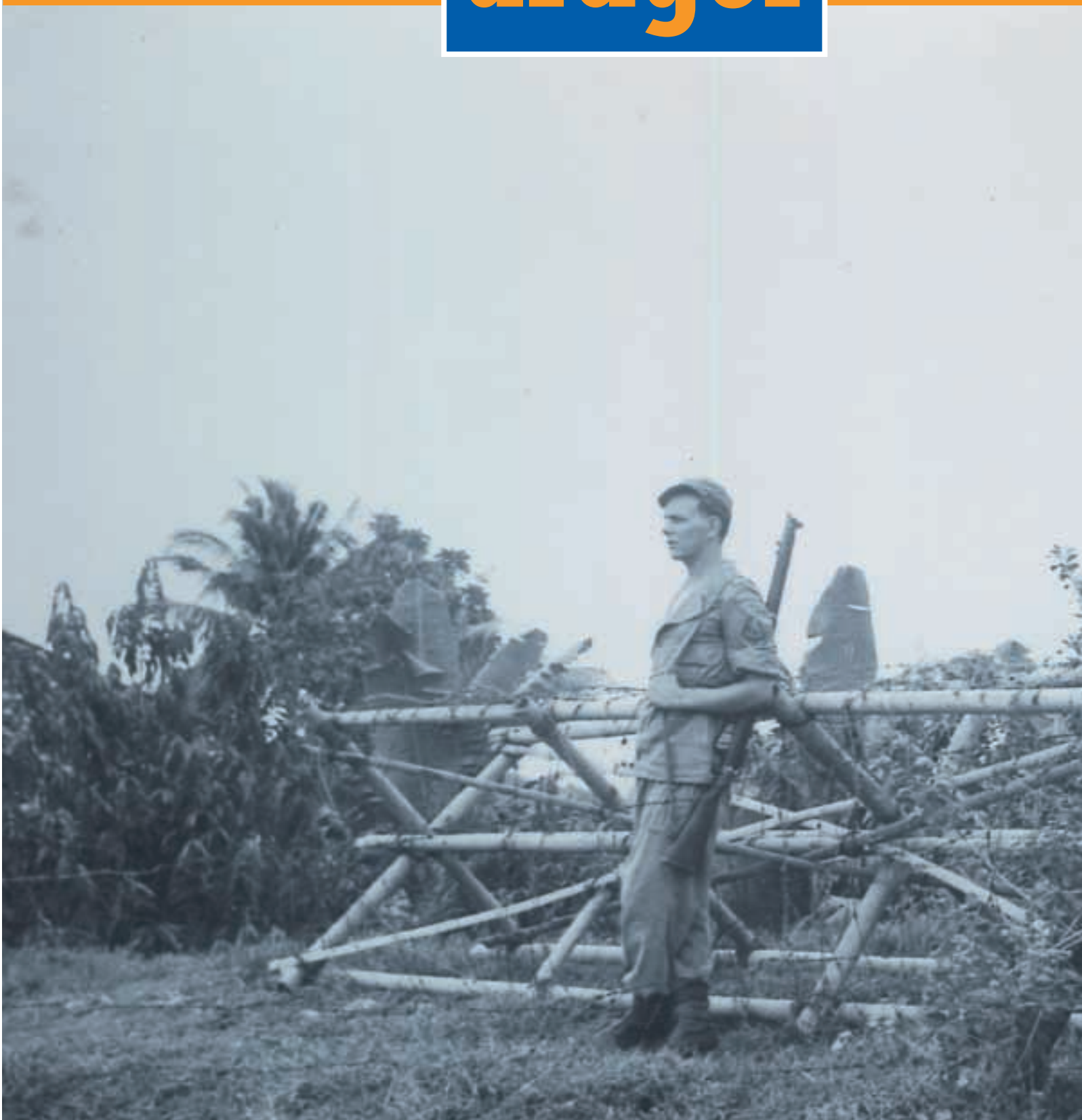
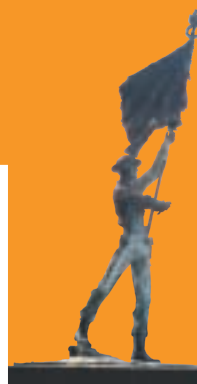
de

Vaandel

drager

83

Jaargang 23 - Oktober 2007

Stichting Brigade en Garde

Hechte samenwerking, samenvoeging of integratie van onze veteranenorganisaties

Tekst: Guus van Leeuwe
Voorzitter Stichting Brigade en Garde

Vrijdagmorgen 24 augustus om 08.30 uur begon de vergadering van het bestuur van de Stichting Brigade en Garde. De avond eraan voorafgaand hebben we uitbundig genoten van de jaarlijkse borrel en maaltijd van de Vereniging van Officieren GFPI met de evenzo traditionele calvados na! Maar, 's avonds een kerel, ook 's ochtends laten zien dat je er een bent, is ons met de papepel ingegeven, nietwaar? Naast de gebruikelijke onderwerpen die telkenmale in onze vergaderingen de revue passeren, zoals Vaandeldrager, de korpsverzameling in ons Regimentsmuseum en vele andere zaken, constateerden we met genoegen dat ons voorstel om de scheidende voorzitter van de VVOGFPI, Genmaj Kees Nicolai, te eren met de zogenaamde Gouden Fuseliersspeld de vorige dag was gehonoreerd door de leden van de vereniging. Hij werd voorgedragen wegens zijn verdiensten voor zowel de genoemde vereniging, maar vooral ook vanwege zijn inzet voor ons Regiment gedurende zijn gehele diensttijd. Proficiat Kees; ik weet dat je hem met trots zult dragen.

Belangrijk agendapunt, samenwerking veteranen

Ook spraken we weer uitgebreid over de mogelijkheden en de pro's en contra's van een toekomstige samenvoeging, integratie, of in ieder geval een hechte samenwerking van de verschillende veteranenorganisaties binnen de stichting. Hoe raar het misschien ook klinkt, zelfs daarbij spelen financiën een belangrijke rol. De tijd voor verdere gedachtevorming neemt snel af; we zullen op niet al te lange termijn tot concrete stappen moeten overgaan, ook al roept de voorzitter van de KNBPI steeds dat we wat hem betreft tot juni 2023 de tijd zouden hebben. We hebben afgesproken dat we de volgende keer met behulp van een "praatstuk"

Gaande en komende man in het bestuur van de VVOGFPI en Brigade en Garde, vlnr. Rudi Hemmes, Jan van der Meer en Marcel Duvekot

tot een meer concrete invulling proberen te komen.

Afscheid

Bestuursleden gaan en komen, hoe kan het ook anders, gelet op het (ver)plaatsingsbeleid binnen Defensie? Ditmaal moesten we, buiten zijn aanwezigheid, alweer afscheid nemen van Regimentsadjutant, Stef Fridael. Hij gaat de vererende uitdaging aan van Brigadestaf-adjutant van de Luchtmobiele Brigade. Stef, dank voor je inzet en plezierige bijdragen in ons bestuur en alle succes in de nieuwe baan! Ook moesten we afscheid nemen van een "ouwe getrouwe" in ons bestuur, reserve LKOl Jan van der Meer. Vele jaren penningmeester van ons bestuur, waarin hij tevens de vertegenwoordiger van de VVOGFPI was. Vorig jaar werd ook hij reeds voor zijn verdiensten voor de Officiersvereniging en het Regiment "geridderd" met de gouden speld. Gedurende alle jaren dat hij lid was van het stichtingsbestuur was hij mijn maatje tijdens de autoritten vanuit de Haagse regio naar Oirschot. Het zal stil worden onderweg. Jan, niet alleen bedankt voor jouw bijdragen aan ons Regiment, maar ook voor jouw kameraadschap.

Colofon

Jaargang 23, nummer 83
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 2500 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Hoofdredactie:

Hans Sonnemans

e-mail: hans.sonnemans@zonnet.nl

Eindredactie:

Nelleke Swinkels - van de Vorst

e-mail: nellekeswinkels@planet.nl

Redactie:

Lkol Joost Doense

Maj Emil Kaspers

Redactieadres:

Redactie De Vaandeldrager

Postbus 33

5688 GZ Oirschot

Tel. 040 - 2665662 en 040 - 2665678

e-mail: 17painbat.st.sl.stooperszkn02@rnla.mindef.nl

Vormgeving en Druk

Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© Copyright:

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Uitgave:

Drukkerij Gianotten B.V.

Bredaseweg 61, Postbus 9228

5000 HE Tilburg

telefoon: 013 542 50 50

fax: 013 535 91 75

e-mail: info@drukkerijgianotten.nl

Fotografie:

Fotoarchief museum Brigade en
Garde Prinses Irene

17Painbat,

Sectie Communicatie,

13 Gemechaniseerde Brigade

Website legermuseum

Website Oorlogsgravenstichting

Website Veluwebataljon

Website Veteranendag

Website Ministerie van Defensie

Nelleke Swinkels - van de Vorst

Coverfoto:

Een Ireneman in Indië op wacht bij een
geïmproviseerde wegversperring

Website:

www.fuseliers.net en

www.prinsesirenebrigade.nl

Inhoudsopgave

Stichting Brigade en Garde

- Hechte samenwerking, samenvoeging of integratie van onze veteranenorganisaties

Van de redactie

- Vernieuwing en krijgsmangeluk 2

Vereniging van Oud Strijders Koninklijke Brigade Prinses Irene

- Lief en leed 3

In memoriam 5

Vereniging van Indië-bataljons Garderegiment Prinses Irene

- Veteranendag 2007 in Den Haag 6

Vierde bataljon GRPI

- Reünie op donderdag 4 oktober 7

Vijfde bataljon GRPI

- 5-GRPI acclimatiseert 8

Zesde bataljon GRPI

- Sireentje nr. 66 10

Zevende bataljon GRPI, Bataljon Berdjalan

- 1950 Koninginnedag in Nederlands Nieuw Guinea 11
- Oliebollen bakken op Nieuw Guinea 12
- Oudejaarsdag 1949 Kamp Ifar Nieuw Guinea 12

Vereniging van Officieren GFPI

- Kameraadschappelijke maaltijd van de VVOGFPI 13

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI

- Fuseliers blijven betrokken bij onze missie in Uruzgan 15
- Als Hoofd Officier Toegevoegd (HOT) naar Afghanistan 16
- Veteranendag 2007 18

Regimentsflitsen

- Van de regimentscommandant 19
- Regimentskalender 2007-2008 21
- Regimentsweetjes 22
- Koude Maaswater deert Fuseliers niet 23
- Adjudant Hein Asveld krijgt medaille voor 36 jaar trouwe dienst 24

Bataljonsnieuws

- Bezinningstocht in Roermond 25
- Deelname KL kampioenschappen speedmars door team van 17 Painbat 26
- Hoog bezoek 27
- Charlie beren in Uruzgan 28
- Kinderweekend 2007 29

Historie

- Reserve Tweede luitenant der Artillerie Frans van Walsem 31

Van de redactie

Vernieuwing en krijgsmansgeluk

Door **Hans Sonnemans**, hoofdredacteur

Bedankt en welkom

Waarschijnlijk gaat de lezer het niet merken, maar deze Vaandeldrager wordt gemaakt door een redactie die voor de helft vernieuwd is. Met de commando cq functieoverdracht van de regimentscommandant en bataljonscommandant en zijn plaatsvervanger, hebben we als redactie afscheid genomen van LKol Tim Luiten en LKol Marcel Duvekot. Hun plaatsen zijn ingenomen door hun opvolgers LKol Joost Doense en Maj Emil Kaspers. De verdiensten van de beide scheidende heren zijn al uitgebreid besproken in het vorige nummer. Toch wil ik hen, mede namens eindredacteur Nelleke Swinkels, bedanken voor hun inzet. De redactievergaderingen waren gezellig en er werd snel, effectief en goed gewerkt. Opvolger Emil Kaspers heeft al eerder in het redactieteam gewerkt, dus het moet wel goed gaan. Joost Doense is al vele jaren een trouwe lezer, dus ook dat gaat goed komen. Bedankt en welkom dus!

Krijgsmansgeluk

In de vorige Vaandeldrager werd uitgebreid stilgestaan bij de veilige terugkeer van ons Fuseliebataljon van hun gevaarlijk missie in Uruzgan. Dit leverde ook een ingezonden brief op, namelijk van oud-fuselier Janneke van de Oetelaar. Zij maakt zich zorgen over het feit dat de Fuseliers die op 7 juli naar Afghanistan zijn vertrokken mogelijk in de vergetelheid raken in de Vaandeldrager.

Het is inderdaad zo dat 17 Painfbat GFPI als de parate eenheid van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene veel aandacht krijgt in het blad. Het is helaas onmogelijk om van alle Fuseliers bij te houden wanneer en waar naar toe ze zijn uitgezonden. Als het echter om een eenheid gaat, zullen we dat zeker onder de aandacht brengen en hiervoor ruimte in het blad reserveren. De redactie wenst het peloton van de Lt Knobe van Ccie 17 Painfbat GFPI heel veel succes en

krijgsmansgeluk. We hopen op een behouden terugkeer van hen, van alle Fuseliers, maar ook van alle andere militairen van de Nederlands krijgsmacht uit het gevaarlijke Afghanistan.

Regimentsadjutant

We namen nog meer afscheid, namelijk van Regimentsadjutant Stef Friedaël. Hiermee verliet het derde lid van de driehoek (bataljonscommandant, plaatsvervangend bataljonscommandant en bataljonsadjutant) binnen een korte tijd 17 Painfbat GFPI. Op 24 augustus droeg Stef na bijna vier jaar zijn functie over aan zijn opvolger adjudant Jeroen van Dijk. Van Dijk is ook geen onbekende in het Oirschotse Zand, dus dat is zeer geruststellend.

Het is geen geheim dat Stef niet alleen beroepsmilitair is maar ook beeldend kunstenaar. Hij verraste de conservator van egimentsverzameling Brigade en Garde Prinses Irene (de andere pet van uw hoofdredacteur) met een prachtig eigen werk, dat zijn recente uitzending naar Afghanistan als onderwerp heeft. In een volgende Vaandeldrager komen we hierop terug en zullen we hiervan een foto plaatsen.

Stef Friedaël overhandigt een prachtig schilderij aan de conservator van de Regimentsverzameling

Stef Friedaël gaat aan de slag als Brigadeadjutant van de Luchtmobiele Brigade. Het betekent dat hij in zes weken tijd zijn rode baret gaat halen. Een zware training gaat daarom volgen, en dat voor een 50-jarige! Dat je hem dat niet aanziet gaat ongetwijfeld in zijn nadeel werken. We wensen hem veel succes en hopen hem nog vaak bij regimentsactiviteiten te zien. Op zijn rode baret blijft hij het Fuselierembleem dragen!

Andere tijden

Gelukkig blijft er veel belangstelling voor de geschiedenis en traditie van de voormalige Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene. Zo heeft een researchteam van het bekende televisieprogramma "Andere Tijden" (VPRO) de afgelopen maanden gewerkt aan de voorbereiding van een aflevering over de Brigade. Inmiddels is de productie afgerond en volgt de uitzending, ergens half oktober.

Het team was aanwezig bij de herdenking in Beringen op 6 september j.l. Er werden opnamen gemaakt van de aanwezige oud-strijders, die daar samen met hun traditievoorzitters, de Fuseliers,

acte de présence gaven. Verschillende persoonlijke interviews met een aantal veteranen waren toen al achter de rug. Zij waren zeer te spreken over de zeer geïnteresseerde en integere werkwijze van de programmamakers. We zijn uiteraard heel benieuwd naar deze aflevering van een kwaliteitsprogramma op de Nederlandse televisie.

Filmploeg van "Andere tijden" aan het werk in Beringen

Ik wens u veel leesplezier.

Vereniging van Oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Ereburger van de stad Wolverhampton

Voorzitter: R. W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage
 Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom
 Penningmeester: H. van Beers, Pr. Clausstraat 60, 4761 AM Zevenbergen
 Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan: Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of mail: nellekeswinkels@planet.nl. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857.
 Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.

Lief en leed

Tekst: Rudi Hemmes, Voorzitter van de Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Ons zestigjarig bestaan

Wat was dat een geweldige verrassing die brief van Prinses Irene met die uiterst charmante foto

die bij onze oud strijders werd bezorgd op de dag dat wij in Oirschot ons lustrum vierden (zie Vaandeldrager nummer 82). Een zeer gewaardeerde felicitatie waar wij allen dankbaar voor zijn.

Veteranendag

We worden natuurlijk allemaal wat ouder en er kunnen steeds minder oud-strijders bij de ver-

schillende evenementen zijn. Nog moeilijker wordt het als twee feestjes tegelijk worden georganiseerd en je bij beide aanwezig zou willen (moeten?) zijn. Zo werd op 29 juni, op hetzelfde moment dat de Nationale Veteranendag in Den Haag werd gehouden, een veteranenfeest in Eindhoven georganiseerd. Bij beide gelegenheden werden uitzendmedailles uitgereikt. Natuurlijk is het prachtig dat er overal in het land respect en waardering voor veteranen wordt getoond, maar het was jammer dat niet al onze oudstrijders bij de medaille uitreiking aan Fuseliers in Eindhoven konden zijn. Hopelijk wordt in komende jaren een dergelijke plaatselijke viering niet op hetzelfde tijdstip georganiseerd als de Nationale Veteranendag in Den Haag maar uren eerder of later of nog liever de dag ervoor of erna.

We worden ouder

Al jaren heb ik u gemeld (en hebt u ook ervaren) dat het voor het bestuur steeds moeilijker wordt onze leden dezelfde service te verlenen en dat het ons gemakkelijker zou kunnen worden gemaakt met wat hulp van enkele leden. Helaas heeft die oproep geen succes gehad en de bestuursleden die nog over zijn moeten er samen maar het beste van zien te maken. Die bestuurders worden ook elke dag een dagje ouder en zonder de bijzonder gewaardeerde hulp van Nelleke Swinkels en van ons Regiment zou het ons wel eens teveel kunnen worden. Zo moet ik u melden dat onze secretaris, Frans van der Meeren, enige weken was opgenomen in het ziekenhuis omdat de doktoren er niet achter konden komen waarom hij geheel opgebrand was, constant moe was, niet meer at en nergens meer zin in had. Gelukkig gaat het nu wat beter, maar het is een teken aan de wand; we worden echt allemaal ouder.

Raadpleeg de Regimentskalender en geef u op bij Nelleke Swinkels

U moet dus voorbereid zijn op het feit dat u niet altijd op tijd door het bestuur wordt herinnerd aan evenementen waarbij u aanwezig zou kunnen zijn. U moet dus nog meer dan vroeger letten op de Regimentskalender die in de Vaandeldrager wordt gepubliceerd. Let dan ook op de wijzigingen. Zo zult u in deze Vaandeldrager zien dat de koorduitreiking die was voorzien in november in Colijnsplaat is verplaatst naar december. Zolang wij de secretaris van onze vereniging willen ont-

zien kunt u zich opgeven bij Nelleke Swinkels. (tel 06 54796857 of nellekeswinkels@planet.nl)

Achterstand Contributie

Het blijkt dat verschillende leden in binnen- en buitenland hun contributie nog niet hebben betaald. Enkelen zelfs al een paar jaren. Wie via de incasso betaalt heeft geen probleem. Wij verzoe- ken de achterstallige betalers de contributie als- nog te voldoen. Als het om financiële redenen moeilijk zou zijn, bespreek dan een oplossing met de penningmeester.

Functie overdracht Regiments / Bataljons Adjutant

Op 24 augustus gaf Adjutant Fridael zijn functie (en de bij zijn functie behorende fraaie stok) over aan Adjutant van Dijk. Wij danken Adjutant Fridael voor alles wat hij voor ons als Regiments / Bataljons Adjutant heeft gedaan en wij wensen hem nog heel veel succes in zijn verdere loop- baan. Wij wensen Adjutant van Dijk veel geluk en het allerbeste in deze eervolle functie en wij ho- pen dat wij elkaar bij vele gelegenheden zullen ontmoeten.

Regimentsadjutant Fridael overhandigt "zijn" fraaie stok aan zijn opvolger Jeroen van Dijk

Andere Tijden

Op 6 september werd de herdenking van de be- vrijding van Beringen stijlvol gevierd: een kerk- dienst, receptie bij de Burgemeester herdenking met kranslegging bij het monument aan het Albertkanaal en een gezamenlijke maaltijd tot be- sluit. Zoals tegenwoordig gebruikelijk lijkt te wor- den waren er weinig oud-strijders. Deze keer maar vijf. Alleen uit Nijmegen en Den Haag was er belangstelling. Maar die vijf hebben wel hun bes- te beentje voorgezet. Dat deden ook onze Bravo

Compagnie en het Detachement van het Belgische Bataljon Bevrijding Vijfde Linie, dat de tradities voortzet van de Brigade Piron. Beide detachementen waren met Vaandel en zorgden voor een zeer stijlvolle herdenking.

Stijlvolle herdenking in Beringen

Een cameraploeg van de VPRO maakte in Beringen opnamen tijdens deze herdenking. In het programma "Andere Tijden" wordt in oktober aandacht besteed aan onze Brigade. Houdt dus de televisieprogramma's op Ned 2 op de donderdagavond in de gaten.

Komende evenementen

Let steeds op de Regimentskalender die in de Vaandeldrager wordt gepubliceerd. Noteer in uw agenda de evenementen waar u bij wilt zijn en let op eventuele wijzigingen in plaats en/of datum. Ik hoop dat veel leden aanwezig zullen zijn bij de koorduitreiking in Hedel op 27 september en in Colijnsplaat op 14 december. U weet: u kunt zich opgeven bij Nelleke Swinkels.

Ik kijk naar u uit.

In memoriam

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Moge zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

J.J. Nievelstein
Mevr. T. Loor-Janse
Mevr. L. van den Bergh-Hertzsdahl
J. Kroontje
J.E. Streng
Mevr. P.G. Elzenaar-Aalbersberg

24 juni	2007
09 juli	2007
13 juli	2007
01 augustus	2007
05 augustus	2007
18 september	2007

Leiden
Oostzaan
Breda
Wezep
Wezep
Delft

Vierde Bataljon GRPI

H. Heijhof (1e Cie)
W. Koomen (4e Cie)
P. de Vaan (1e Cie)
A. de Ruiter (Ost.cie)

12 oktober	2006
23 januari	2007
3 juli	2007
juli	2007

Brummen.
IJmuiden
Bergen op Zoom
Buren

Vijfde Bataljon GRPI

P. v.d. Lei
J. Schaap
J. Schoonhoven
J.D. de With

datum onbekend	
09 juni	2007
02 juli	2007
25 augustus	2007

Assen
Avenhorn
Haarlem
Maarssen

Zesde Bataljon GRPI

H. van Veelen
G.L. Bosch
J.P. Portegies
P. Mulder

datum onbekend	
	2005
13 oktober	2005
december	2005

Putten
Olst
Nibbixwoud
Zuidhorn

Zevende Bataljon GRPI

W.J.M. Hegeman (Staf)
J. P. van Amsterdam (1e Cie)
Mw. M.C.S. van Breukelen- Wilmink,
(wed. van C. van Breukelen, 1e Cie) 11 juli
H.C.G. Boom (Staf)

21 mei	2007
12 juni	2007
	2007
16 augustus	2007

Nijverdal
Lisse
Soest
Portugal, (Algarve)

VVOGFPI

P. van Oel
M.A. Jozen

20 augustus	2006
08 juli	2007

Rockanje
Eefde

Vereniging van Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene

Voorzitter: H. Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, Telefoon: 026-3118271
Secretaris: Th. J. van Alst, Nicolaas Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Telefoon: 0316-524002
Penningmeester: W. G. ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, Telefoon: 0575-519207
E-mail adres: wg.terhorst@chello.nl, Giro nummer: 6934973, Bankrekening : ABN-AMRO 53.25.60.396
Ingeschreven K.v.K. Eindhoven onder nr. 40240403

Veteranendag in Den Haag

Tekst: Theo van Alst

Voor de derde keer was het op 29 juni groot feest in Den Haag met alle veteranen, jong en oud. Vele duizenden oud-militairen troffen elkaar weer eens en spraken met elkaar over de verschillende belevenissen tijdens hun uitzending. Als thema van deze dag was gekozen: "Praat eens met een Veteraan". Het defilé, afgenomen door Z.K.H. Prins Willem Alexander was groter dan verleden jaar. De historische Militaire voertuigen van o.a. "Keep them rolling" was een fantastisch gezicht en dat was vooral voor de oudere veteranen een nostalgische herinnering aan vroeger. Veteranen, die niet zo goed meer ter been waren hadden op deze voertuigen mochten met deze voertuigen meerijden. Ook onze parade-eenheid van Indië - Veteranen Prinses Irene defileerden met ca 40 man mee. Zij lieten een goede indruk achter! Na afloop hiervan werd het in de tenten op het Malieveld een ware happening. Enkele van onze bestuursleden waren uitgenodigd om in de Ridderzaal het officiële gedeelte bij te wonen. Hier sprak de Minister-president Jan-Peter Balkenende, minister van Defensie Eimert van Middelkoop en twee middelbare scholieren. Als eerbetoon aan de gesneuvelden was de rechterstoel op de eerste rij gesierd met een bloemstuk. Na de lunch werden deze gasten begeleid naar tribunes dichtbij het defileerpunt op de

Als eerbetoon aan omgekomen militairen blijft in de Ridderzaal de eerste stoel op de voorste rij leeg

Kneuterdijk. Jammer dat het voortdurend regende maar gelukkig werden er tientallen blauwe poncho's uitgereikt, zodat de aanwezigen toch nog droog bleven. Na afloop van het defilé werden de gasten naar het malieveld vervoerd. Dat is ook noodzakelijk omdat de veel oudere veteranen niet meer in staat zijn om een behoorlijke afstand te lopen. Hier mag door de organisatie nog wel wat meer aandacht aan worden besteed. Verder kan iedere bezoeker terugzien op een geslaagde dag.

Nu, na de derde Veteranendag, begint de Nederlandse bevolking steeds meer begrip te krijgen voor deze dag. In veel plaatsen in Nederland wordt op 29 juni ook aandacht aan Veteranen besteed, ongeacht aan welke uitzending zij hebben deelgenomen. Ik vind dat we op de goede weg zijn voor wat betreft aandacht, erkenning, waardering en respect. Omdat 29 juni in 2008 op een zondag valt zal de Veteranendag plaatsvinden op zaterdag 28 juni. Mededelingen vindt u tegen die tijd zeker in Checkpoint.

Parade-eenheid Indië bataljons defileert voor Prins Willem-Alexander

Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI

Garderegiment

1946-1950

Reünie Commissie

4e Bataljon

Reünie Comité 4e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene.

Voorzitter en tevens kazerne contact: J.K. Kerssemakers, Dr. Schaepmanplantsoen 9,
5707 EA Helmond, Tel. 0492-524366

Secr./pennm.: Th.J. van Alst, Nicolaas Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Tel. 0316-524002

M. W. Knoll, Schippersgildepad 42, 4105 TT Culemborg, Tel. 0345-520853

B. Petersen, Kometenlaan 35, 4907 CC Oosterhout, Tel. 0162-456215

Reünie op donderdag 4 oktober

Tekst: Theo van Alst

In de zomermaanden is door de reüniecommissie veel tijd gestoken in de voorbereidingen om de bataljonsreünie op donderdag 4 oktober a.s. “gladjes” te laten verlopen.

Nu ik dit artikel schrijf - 2e helft augustus - komen de inschrijvingen binnen bij het secretariaat. Vele reünisten verhogen op ons verzoek het inschrijfgeld (10 Euro) om ons Irene blad, de Vaandeldrager, in de nabije toekomst te kunnen financieren.

Ook ontvangt de secretaris verrassende telefoontjes of berichten dat een collega-veteraan het afgelopen jaar is overleden. Jammer, dat zo'n droevige tijding niet eerder bij ons bekend was, anders hadden wij er voor kunnen zorgen dat enkele oud-Irenemannen bij de uitvaart of crematie aanwezig waren.

Voor de betrokken familie is medeleven uiterst belangrijk in die moeilijke periode.

Daarom een vriendelijk verzoek: geef familie-berichten altijd door aan uw reüniecommissie. De adressen staan onderaan de uitnodigingsbrief. J. Beckers, onze contactman met de kazerne heeft alles daar geregeld en heeft zijn best gedaan om er voor te zorgen dat wij een prima rijstmaaltijd geserveerd te krijgen.

Evenals vorig jaar is ons “de Treffer” weer toegevoegd, met ernaast de eetzaal.

M.S. Tabinta

In juni j.l. was het precies 60 jaar geleden dat wij ruim 3 weken aan boord zaten van het M.S. Tabinta, op weg naar het toenmalige Nederlands Indië. Ieder heeft daar zijn eigen verhaal over na-

tuurlijk. Om dit feit te herdenken heeft onze reüniecommissie besloten hier extra aandacht aan te schenken.

Alle aanwezige Irenemannen en onze weduwen die aanwezig zijn op de reünie zullen bij de entree een uniek presentje ontvangen.

Gezien onze leeftijd wordt de opkomst op de diverse reünies van de Indië-bataljons steeds kleiner. Om toch een behoorlijke bezetting te hebben en ook op verzoek van het Regiment zullen het 5e en 6e bataljon op donderdag 11 oktober a.s samen een reünie houden.

In het najaar zullen de commissies samenkomen en overleggen hoe het volgend jaar de reünies zullen plaatsvinden. Als wij een grote opkomst hebben kunnen wij misschien in 2008 nog een keer alleen een reünie organiseren.

Kom dus zoveel mogelijk, want ieder ziet zijn oude “makkers” gaarne terug.

Krans ter herdenking van
gevallenen sobats

Kransen bij de nationale herdenking in
Roermond

Roermond

Op vrijdag 7 september heeft de voorzitter van 4 Irene, Juan Kerssemakers in Roermond namens onze Vereniging van de 5 Indië bataljons een krans worden gelegd bij het monument aldaar.

Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI

Reüniecommissie 5-GRPI

Secretariaat:

H.A.M. (Ine) Speelberg-Hermans

Eikenlaan 13, 6063 BM Vlodrop,

tel. 0475-404404

ine.speelberg@home.nl

5-GRPI acclimatiseert

Tekst: Uit het dagboek van F.J. Mulder

Belantoeng: (1 jan. – 13 jan. 1948)

Op nieuwjaarsdag verhuizen valt echt niet mee. Na ingepakt te hebben, vertrekken we naar Belantoeng, waar we in drie villa's onze intrek nemen. Het is een soort boerenhoeve. De baboes en djongos gaan ook met ons mee. Intussen is een mandoer bij deze inlanders gevoegd, die als een soort baas en tegelijk als tolk beschouwd moet worden, hij moet alles regelen voor ons. Op deze eerste avond op ons nieuwe stekkie, komt een echte tropische donderbui over ons heen. Op 3 januari bezoekt een deputatie van ons peloton het Erekerkhof in Padang om onze gevallen medebroeders en -strijders te gedenken. Het leven onder de bevolking begint hier 's morgens vroeg, waar kinderen en oudjes zware lasten op hun hoofd torsen en naar de passar trekken om daar hun waar te verkopen: "boleh tawar". Bij ons is het anders. Om fit te blijven is het ook wel vroeg opstaan, doch daarna gaat het in veldloop met sporttenue naar zee. 's Middags evenwel wordt het "plan-plan", als de tropenzon recht boven je hoofd staat en verplichte rust wordt voorgeschreven, die noodzakelijk is wil je het in dit land een paar jaar volhouden. Na bezoeken aan de "soos", komt ook het AMVJ-gebouw als vertier aan bod, waar we ons goed kunnen vermaken. Voor het bezoek aan een bioscoop is naast de "Cinema", ook "Rex" aanwezig. Na de film wordt vaak een kroegje opgezocht om de lekkere "melklemon" te nuttigen. Aan lectuur ontbreekt het ons niet, want leesvermaak brengen ons de bladen: "Lichtspoor", "Open Vizier" en "Reveille".

Verhuizing naar Loeboek Aloeng

Op 9 januari vindt er een grote PSU-inspectie plaats van kleding en uitrusting: het wordt betalen voor degene, die iets kwijt is. Ons cadi-rantsoen is soms teveel, want voor fl. 10,00 krijg je periodiek zes stukken zeep, vijf doosjes lucifers, een doosje scheermesjes, tien zuurtjes, een doos schoensmeer, een staaf scheerzeep, drie repen chocolade, drie flesjes bier, een tube tandpasta en 260 stuks lekkere "Heimwee" om te verpatsen op de passar.

Op 12 januari sneuvelt helaas de eerst militair van het 5e bataljon: nl. de soldaat Penters van de vierde compagnie. Dit is tevens weer de laatste dag van deze Padang-periode, want een derde verhuizing staat op ons te wachten: op naar Loeboek Aloeng. Je mag wel zeggen dat de tijd van acclimatiseren in de tropen voor ons nu is afgesloten. Loeboek Aloeng: (13 jan. – 2 feb. 1948)

Kampement in Loeboek Aloeng

Het is nog vroeg als we om 4.30 uur onder de klamboe vandaan moeten komen en per auto naar het station van Padang getransporteerd worden. Om 8.00 uur vertrekt het spoor in noordelijke richting naar de buitenpost. De trein zit goed vol met inlanders, die hun waar kwijt willen raken op diverse passars onderweg. Al boemelend passeren we Tabing, Loeboek Boeaja, Doekoe, Passar Oesang, waarna onze eindbestemming Loeboek Aloeng 35 km vanaf Padang en twee uur sporen,

“Status-Quo-Lijn”

wordt bereikt. Deze voorpost aan de “Status-Quo-Lijn” aan de Tapakis ligt ongeveer 60 km van Fort de Kock (Boekit Tinggi) tegen Republikeins gebied aan. We krijgen een mooi huisje in een straat. De bedoeling is dat we in deze periode worden ingewerkt door de OVW’ers van 8RI (het Veluwe-bataljon).

Buitenpost

In de kampong, waar we nu zitten is het uitgestorven, grotendeels verlaten en verwoest door gehouden acties en botsingen tussen ons en de vijand. Voor het eerst leven we op een buitenpost, waar wachtlopen en in hinderlaag gaan liggen onze hoofdtak zal worden. In de ter plaatse aanwezige Missiekit vind ik Arabische geschriften. Na corveewerk en kamerwacht komt dan mijn eerst wachtbeurt in een stelling, waarvoor felle schijnwerpers hun licht uitgooien in het zg. “Niemandland”. Op wacht zitten in een stelling is zenuwslopend en je bent geducht voor alles, wat er wel en niet gebeuren kan. Je leven is je dan pas heilig. Tegen de schemer schrik je je een ongeluk als vliegende kalongs voorbij denderen. In verband met de ernst van een eventuele vijand worden we wegwijs gemaakt in het bedienen van automatische snelvuurwapens, de vickers-M 18 en in het afvuren van geweergrenaten. Ik moet echt wennen aan het feit dat stilte in een tropen-nacht niet bestaat. Je ziet alles bewegen en je denkt dat ieder blaadje valt, elk kattenog dat loert en opblinkt in het licht, een vijand en iedere klapper, die uit een boom valt, een ontplofende granaat is. Je hart bonst in je keel en je hoeft niet bang te zijn, dat je in slaap valt. Je hebt elkaar dan nodig en je weet dat je op elkaar kunt rekenen. Je zit met twee man op wacht. Zo ontstaat de eerste Indië-band, die hier gesmeed wordt, elke dag en nacht opnieuw. Je leert ook links, rechts,

boven, onder en achter je te kijken en je komt ogen tekort. Je moet je wapen altijd paraat hebben, als je door die twee jaar heen wil komen, zonder militaire

begravenis en Erekerkhof. Zittend in de stelling zie je dat je voorgangers zinnen op het hout hebben geschreven, zoals: “Als je in moeilijkheden verkeert, denk dan aan je moeder”, of “Betere tijden komen weer”. Ik schreef erbij: “Wanneer wordt deze keet gesloopt”. Na de wacht luistert men overdag ter afwisseling naar radiomuziek van Radio Padang.

Op 21 januari wordt onze pelotonscommandant: J.N., tweede luitenant. Na de wacht wordt het tijd, dat er geoefend wordt in het leggen van een hinderlaag.

Op 25 januari gaan we met zeven man om 5.00 uur in de ochtend naar het zuiden, dus in eigen gebied, een spoorweg beveiligen. Als we twee personen tegenkomen, waarvan uit hun papieren blijkt, dat het spoorweg bewakers zijn, mogen ze doorlopen. Je weet het in dit land maar nooit. Vertrouw op jezelf, maar wantrouw de rest, behalve je eigen maten. Om 8.00 uur komen we terug met een lekkere zuurzak bij ons. Op patrouilles worden klewangs en andere messen in beslag genomen, anders worden we er vandaag of morgen zelf mee om zeep geholpen.

Op 30 januari moeten we intern verhuizen en een nieuwe woning betrekken nabij de missiekit bij post-Noord, omdat een peloton van 8 RI terugkomt van een rustperiode uit Indaroeng. Een volgende patrouille leidt ons naar Passar-Djambak en Passar Oesang.

In deze periode kun je passagieren. Met de trein naar Padang en de volgende dag terug. Deze inwerktijd loopt ten einde en we worden geacht thans volleerde tropengangers te zijn, geducht tegen elk vijandelijk optreden. Vandaar onze verhuizing naar de tijdelijke plaatsing:

Belantoeng-Noord.

Wordt vervolgd.

S – Ireentje nr.66

Een terugblik in de jaren 48 tot en met 50 (vervolg)

Tekst: Frans Sturm en Jan Elbers.

Nadat de opleiding was voltooid, werden we geoefend soldaat genoemd, hetgeen een verhoging van soldij betekende. Op 3 september 1948 kregen we 10 dagen inschepingverlof, teneinde afscheid te kunnen nemen van dierbare achterblijvers.

Wij werden per bus vanaf Harskamp naar Station Ede / Wageningen vervoerd, compleet met plunjezak, allemaal naar verschillende bestemmingen, op weg naar huis.

Op 13 september 1948 keerden wij weer terug naar de Harskamp met de herinnering aan het emotionele afscheid nemen van familie, vrienden en bekenden. Deze 10 dagen verlof waren om gevlogen.

Terug in de Harskamp werd veel gesproken over het moeilijke afscheid nemen. Maar er moest verder gewerkt worden aan de voorbereiding van ons vertrek op vrijdag 17 september 1948. Op die dag werden wij met trucks vervoerd naar station Ede / Wageningen, waar de trein reeds gereed stond om ons naar Rotterdam te brengen.

Links: Longmans rijdt de trein het karooiplatform op. De M.P. heeft de groene mantel de bagers van de rijtuigen versierd te houden. — Rechts: Inscheping.

Circa 800 man waren omstreeks 16.00 uur ingescheept en was het wachten op het sein van vertrek. Een militaire kapel probeerde de tijd wat te veraangename door het spelen van diverse

Het vertrek uit Rotterdam. Het 412e Bataljon is aan zijn grote reis begonnen

marsen, terwijl de opvarenden zich aan dek verdringen voor een goed plekje aan de railing. Het spelen van het Wilhelmus heeft ons allen ontroerd en in doodse stilte werd de groet gebracht. Op hetzelfde moment wordt de kadeafzetting verbroken en mogen de uitzwaaiers de Waterman benaderen.

Om 17.10 uur gaat 3 maal de sirene over de Schiekade. De loopplank wordt ingehaald en de trossen los gemaakt. De sleepboot "HECTOR" trekt de Waterman van de kade af en de haven uit. Het 412e Bataljon G.R.P.I. in Indië thans 6e Bataljon G.R.P.I. is zijn grote reis naar de Tropen begonnen. Een reis naar een vreemd land. Wordt vervolgd.

SS De Waterman in volle zee

Nieuws van het Zevende Bataljon, Bataljon Berdjalan

Reüniecommissie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene,

Jo van der Weerd, Voorzitter, Houttuinen Noord 33, 7325 RE Apeldoorn, tel. 055-3662338.

Wim ter Horst, Secretaris/Penningmeester, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, tel. 0575-519207, wg.terhorst@chello.nl.

Willem Bruger, Worthrhedenseweg 73, 6991 DZ Rheden, tel. 026-4976857

Teus Meijer (Sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland), Orchislaan 10, 3233 VE Oostvoorne, tel. 0181-485089.

Postbankrekening: 4347 en Bankrekening: 43.89.98.499 beiden ten name van Bataljon Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.

1950 Koninginnedag in Nederlands Nieuw Guinea

Tekst: Wim ter Horst

Zoals overal in Nederland werd ook aan de andere kant van de wereld in het toenmalige Nederlands Nieuw Guinea de verjaardag van Hare Majesteit gevierd op 30 april. Het krantje, dat indertijd aldaar verscheen "De Drempel" was die week voorzien van een extra fraaie voorpagina met daarop de foto van Koningin Juliana en Prins Bernhard.

De Drempel, weekblad voor Nieuw Guinea

De Drempel is een blad, dat op een schrijfmachine werd gemaakt en om het te vermenigvuldigen gebruikte men een stencilmachine. De ouderen onder ons weten nog wel hoe dat ging. Toch moet er wel iemand aan hebben meegewerkt die een kunstzinnige aanleg had, want de afbeeldingen, die er in voorkomen zijn meestal handgetekend. Zie bij voorbeeld de prachtige guirlandes die om de foto slingeren enook het kalligrafeerwerk in de "Dagorder".

In dit weekblad was al enkele malen een dringende oproep gedaan aan de dames op het eiland om mee te helpen met het organiseren van die grote feestdag. Met name voor de Papoea bevolking en speciaal de Papoea - kinderen is dit dé jaarlijkse feestdag . Zij komen dan van heinde en verre, lopend, met een prauw, met een zeilbootje of met de Higginsboot naar het centrale punt waar de festiviteiten plaats vinden.

Papoea kinderen bezig met "flessenpost"

Deze kinderen doen met het allergrootste plezier mee aan de spelletjes die voor hen worden geregeld en die toch echt een “Oud Hollandse” inslag hebben. De Papoea kinderen renden zich de benen uit het lijf en over publieke belangstelling hadden ze niet te klagen.

Vanaf de zijkanten werden zij met luide stem aangemoedigd.

In de volgende Vaandeldrager leest u meer over Koninginnedag in Nederlands Nieuw Guinea.

Oliebollen bakken op Nieuw Guinea

Tekst: Wim ter Horst.

Eén dezer dagen kreeg ik een telefoontje van J.A. (Jan) Kobussen uit Deventer, met de mededeling, dat hij heel erg ziek is. Hij heeft longkanker, die volgens de oncoloog niet meer te genezen is. Op zijn verzoek om nog eens langs te komen heb ik uiteraard positief gereageerd en op 6 augustus hebben Hetty en ik hem in het Deventer Geertruiden Ziekenhuis opgezocht. Ook zijn vrouw en dochter waren daar aanwezig. Hij overhandigde mij een geschreven verhaal over “Oliebollen bakken”, met het verzoek om dit in de Vaandeldrager te plaatsen, waaraan ik graag voldoe. Wij wensen hem en zijn vrouw en kinderen sterkte toe en hopen op een beterschap. De Reüniecommissie van 7 GRPI.

Oudejaarsdag 1949 Kamp Ifar Nieuw Guinea

Tekst: J.A.Kobussen (Staf Cie. 7 GRPI)

Na het appèl van 8.00 uur 's morgens werd een groep van de Staf Compagnie aangewezen om de koks (Smulders, van der AA en Trepels) in de keukens te gaan helpen.

Het was Oudejaarsdag en ze wilden oliebolletjes gaan bakken, net zoals thuis.

De schrijver van dit artikel was één van hen!

Een grote trog werd gevuld met meel, gist, donker bier, krenten, rozijnen en sukade, één en ander volgens recept van de koks.

Kobussen, die op Oudejaarsdag helpt met oliebolletjes bakken

Na een uurtje ging alles rijzen, maar oh la la het stroomde over. De koks gingen gauw aan het bakken, maar het baksel bleef maar rijzen. We moesten ook voor onze 2e Cie en de Mariniers in Hollandia 10 gamellen met oliebolletjes bakken. Daarna bleven we echter zitten met nog heel veel deegmengsel in de trog. Een volgende groep werd ingeschakeld om van de rest krentenbrood te bakken. Er bleef zoveel over, omdat het deeg bleef rijzen. 's Middags gingen we met een jeep de kampong in en de inwoners kregen elk 10 oliebolletjes, die in dank werden aangenomen. 's Avonds tegen middernacht werden de oliebolletjes en de warme chocolademelk in de grote hal neergezet voor de soldaten. 's Nachts waren er schepen aangekomen in Hollandia Haven, die door Papoea's gelost moesten worden, maar die hadden oliebolletjes en drinken gehad en kwamen mooi niet opdagen, vandaar dat onze militairen het ruim in moesten en alles lossen.

Naschrift:

Beste Sobats, het ga jullie allemaal goed, veel groeten van Jan en Riet Kobussen.

Vereniging Van Officiëren GFPI

Kameraadschappelijke maaltijd van de VVOGFPI

Tekst: der Fuseliers Jan Meijer

Op 23 augustus 2007 hield de Vereniging van Officiëren der Garde Fuseliers "Prinses Irene" haar algemene ledenvergadering gevolgd door een borrel en de jaarlijkse kameraadschappelijke maaltijd.

Na de opening noemde de voorzitter de namen van die leden die in het afgelopen verenigingsjaar zijn overleden en verzocht de aanwezigen op te staan en een minuut stilte in acht te nemen. Hierna volgden de mededelingen van de voorzitter. Bij een aantal activiteiten heeft hij in het afgelopen jaar de vereniging vertegenwoordigd. Ook heeft hij namens het bestuur en de leden, Prins Willen Alexander en Prinses Maxima gelukgewenst met de geboorte van hun dochter Ariane.

Officiersvereniging van het bataljon gaat op in de VVOGFPI

Uit het bataljon is het verzoek gekomen om haar officiersvereniging op te laten gaan in de VVOGFPI. Het bestuur staat hier positief tegenover. Uiteraard zijn de bij het Garderegiment Fuseliers "Prinses Irene" benoemde officieren welkom bij onze vereniging. Hierbij moet vermeld worden dat het een misverstand is, dat zij bij overplaatsing naar een andere eenheid geen lid kunnen blijven. Zij blijven altijd lid van de VVOGFPI. Voor wat betreft de overige officieren geldt dat zij lid kunnen worden gedurende de tijd dat zij bij het 17 Painfbat GFPI zijn geplaatst, zij kunnen deelnemen aan alle activiteiten van de vereniging, maar hebben geen stemrecht. Er zullen in de toekomst meer regimentsbijeenkomsten gepland worden, bestemd voor de leden van de VVOGFPI. Het regiment neemt de organisatie van deze bijeenkomsten op zich. De vergadering gaat akkoord met het voorstel. De Regimentscommandant deelt vervolgens mede wat het Regiment het afgelopen verenigingsjaar heeft gedaan en kijkt ook vooruit naar

de toekomst. Het mag duidelijk zijn dat de uitzending naar Afghanistan uitgebreid aan de orde kwam en dat voor wat betreft het komende jaar veel afhangt van politieke beslissingen.

Zakflacon met Fuselierembleem en Calvados voor scheidend bestuurslid Aerts

Bestuursverkiezing

De voorzitter bedankt LKOl der Fuseliers Peter Aerts, die het bestuur verlaat, voor zijn inzet als bestuurslid en reikt hem als blijk van waardering een zakflacon, voorzien het regimentsembleem en gevuld met calvados, uit.

Omdat er voor de ontstane vacature twee kandidaten zijn is er een schriftelijke stemming.

Na het tellen van de stemmen is Lkol der Fuseliers marcel Duvekot als bestuurslid gekozen en de voorzitter nodigt hem uit aan de bestuurstafel plaats te nemen.

Met het overdragen van de hamer heeft de VVOGFPI een nieuwe voorzitter

Zelf treedt de voorzitter periodiek af en stelt zich (zoals reeds was eerder was aangekondigd) niet herkiesbaar. Hij heeft de Genmaj der Fuseliers bd Leen Noordzij bereid gevonden de functie van hem over te nemen en aangezien er geen tegenkandidaten zijn ingebracht vraagt hij de aanwezige leden hier mee in te stemmen. Met luid applaus geven de leden hun instemming en vervolgens draagt hij door overhandiging van de voorzittershamer de voorzittersfunctie over aan de Genmaj Noordzij.

De nieuwe voorzitter aanvaardt de functie en bedankt de vergadering voor het in hem gestelde vertrouwen.

Gouden Fuselierspeld

Na de rondvraag vraagt de voorzitter aan de oude voorzitter de zaal te verlaten. Hij deelt de aanwezigen mede dat het bestuur van de Stichting Brigade en Garde heeft voorgesteld om de gouden Fuselierspeld uit te reiken aan de scheidende voorzitter. Hij noemt de redenen van het voorstel, stelt dat het bestuur van de VVOGFPI hier volledig achterstaat en door middel van luid applaus stemt de vergadering hiermee in. De eerste officiële daad van de voorzitter is het opspelden van de gouden Fuselierspeld bij scheidend voorzitter Genmaj C Nicolai.

De gouden Fuselierspeld voor de scheidend voorzitter, Genmaj Kees Nicolai

Hierna sluit de voorzitter de vergadering en nodigt iedereen uit voor de borrel.

Borrel en maaltijd

Na de gezellige borrel volgt vanaf omstreeks 18.00 uur een al even gezellige en uiterst smakelijke maaltijd. Tijdens het diner wordt het telegram voorgelezen wat het bestuur verzonden heeft aan Hare Majesteit de koningin en het door Haar gestuurde antwoord. Vervolgens stelt de

voorzitter de deputaties voor. De deputatie van de Grenadiers en Jagers staat onder leiding van de Kolonel der Grenadiers W. Brons en de deputatie van het Regiment Bevrijding 5e Linie staat onder leiding van de Generaal Majoor bd R.F. Tabary. De nieuw bij het Regiment geplaatste officieren worden door de Regimentscommandant geïntroduceerd en vervolgens heet de voorzitter hen welkom binnen de VVOGFPI.

Nadat de voorzitters van de deputaties het woord hebben gekregen, geeft de voorzitter het woord aan de regimentsjongste. Voorzitter verzoekt de aanwezigen om niet zoals vroeger vaak het geval was deze luitenant het spreken onmogelijk te maken, omdat hij vindt dat zij met de groepscommandanten bij uitzendingen de moeilijkste taak hebben en het verdienen hun verhaal zonder te veel onderbrekingen te kunnen brengen. Hierna dient de voorzitter alle sprekers van repleik.

De keukenbrigade wordt bedankt voor de voortreffelijke maaltijd

Hiermee is het officiële deel van de maaltijd beëindigd en kan er ook van plaats worden gewisseld. Na afloop van deze kameraadschappelijke maaltijd bedankt de voorzitter de keuken-divisie voor de perfecte wijze waarop zij het diner verzorgd hebben en alle aanwezigen onderstrepen dit met een applaus.

Tot slot wordt aan de bar genoten van koffie met calvados.

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI

Voorzitter: Kolonel Arie Vermeij, Waterruit 56, 2804 PD Gouda,
Secretaris: Majoor Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom,
contact: vvgfpi@home.nl vvgfpi@home.nl
Penningmeester/ledenadministratie: Sergeant-majoor Richard Ekelhoff, Buikheide 6,
5512 PB Vessem, tel. 0497-591943, e-mail: richardekelhoff@hotmail.com
Voor meer informatie: www.vvgfpi.nl

Fuseliers blijven betrokken bij onze missie in Uruzgan

**Tekst: Kol der Fuseliers Arie Vermeij, Voorzitter
Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI**

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws over de Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI en per nummer zullen wij een actuele missie of een reeds uitgevoerde missie van onze (toekomstige) leden belichten.

Verenigingsnieuws

Door ons dynamische bestaan, zijn er weer uitendingen en overplaatsingen die tot wijzigingen in ons bestuur leiden.

Ten eerste is onze secretaris majoor Andy van Dijk begin augustus weer gezond teruggekeerd van zijn missie uit Uruzgan met een geweldige schat aan opgedane ervaringen. Hij zal in het tweede deel van deze rubriek over zijn ervaringen schrijven.

Ten tweede feliciteren wij de (inmiddels voormalig) Regimentsadjutant Stef Fridael met zijn functie van Brigadeadjutant van de 11e Luchtmobiele Brigade. Stef bedankt voor je inzet als bestuurslid van onze vereniging en veel succes in je nieuwe functie.

Ten slotte zijn wij ook blij te kunnen melden dat er al een opvolger in het bestuur is opgenomen in de persoon van Adjudant BD Martin Faas. Martin is als BD'er met Bosnië uitzendervaring IFOR-2 een echte veteraan.

Peloton van Eltn der Fuseliers Knoen is nu in Uruzgan

In de vorige Vaandeldrager heb ik na terugkeer van het gros van het bataljon, LKol Luiten gefeliciteerd met zijn succesvolle missie en de behouden

terugkeer van (het gros van) het bataljon. Daarna werd ik er terecht door oud fuselier Janneke van den Oetelaar op geattendeerd dat we haar vriend en de rest van het peloton van Eerste Luitenant Knoen niet moeten vergeten. Zij zijn 7 juli naar Uruzgan vertrokken en werken daar onder bevel van 42 Brigade Verkenningsseskadron. Ik hoop dat we vanuit dit peloton ook de ervaringen krijgen aangeleverd voor deze rubriek in de volgende Vaandeldrager.

Eltn Rob Knoen vorig jaar tijdens zijn toespraak als Regimentsjongste.
Nu met zijn peloton in Uruzgan

Nu de teruggekeerden uit Uruzgan als het goed is hun dagelijkse ritme in Oirschot weer hebben opgepakt, kan het zo zijn dat sommigen van hen toch niet lekker in hun vel zitten. Praat daar dan over met de mensen om je heen, de kameraden uit je groep of je partner. Mocht je dat moeilijk vinden, kun je ook contact opnemen met één van onze veteranenhelpers (zie onze website), die allemaal uitzendervaring hebben en je verder kunnen helpen. Blijf dus niet met een probleem of verkeerd gevoel zitten, maar maak het bespreekbaar!

Veteranendag

De jaarlijkse Veteranendag op 29 juni was weer een groot succes. Mede door de aandacht van de media is het inmiddels is uitgegroeid tot een nationale gebeurtenis, waardoor er steeds meer waardering en begrip ontstaat voor onze veteranen. Een goede zaak! Omdat ook de deelname steeds groeit, zal de komende jaren de omvang van het aantal deelnemers binnen bepaalde limieten worden gehouden. Parallel aan deze centrale veteranendag wordt aangemoedigd om ook regionale veteranendagen te organiseren.

Als jullie deze rubriek lezen, is onze eigen jaarlijkse reünie op 5 oktober net voorbij en hopelijk

kijken we ook nu weer terug op een geslaagde reünie, met de nodige aandacht voor de teruggekeerde fuseliers uit Uruzgan.

Tenslotte is ons ledental inmiddels gestegen tot 427. Wil je jezelf of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGFPi, kan dat bij onze secretaris vvvgfpi@home.nl of surf naar onze website www.vvvgfpi.nl. Op onze website kun je via het gastenboek of de links mogelijk ook je 'oude kameraad' terugvinden, artikelen over uitzendingen lezen en foto's bekijken. Afsluitend nog een allerlaatste verzoek van onze ledenadministratie; geef a.u.b. je nieuwe adres door als je verhuist.

Als Hoofd Officier Toegevoegd (HOT) naar Afghanistan

Tekst: Maj der Fuseliers Andy van Dijk

Aanwijzing

Eind november 2006 gebeurde het; ik werd op een vrijdagmiddag gebeld door de toekomstige Commandant 1 (NLD/AUS) TASK FORCE URUZGAN-2 (TFU-2), kolonel Hans van Griensven, met de vraag of ik zijn Hoofd Officier Toegevoegd (HOT) wilde zijn. De dinsdag daarna spraken de kolonel en ik over mijn rol en de invulling van de taken die daarbij horen. De taken bestonden grotendeels uit het functioneren als klankbord voor Commandant TFU en zijn Chef Staf, het uitvoeren van een aantal taken ter ondersteuning van diezelfde Chef Staf en het plannen en uitvoeren van alle bezoeken. Last but not least zouden allerhande onvoorziene projecten ook tot mijn takenpakket horen. Het resultaat was dat aan het eind van die week de aanwijzing voor mijn uitzending rond was en alle zaken uit de opwerkperiode versneld moesten worden gevolgd. De tijd ging snel voorbij met de oefening RHINO INTEGRATION, een weekje cursus SVV, schieten, PGU halen etc. Voorbij vlogen Kerstmis, Nieuwjaar, de viering van de Regimentsjaardag en opeens was het 16 januari; de dag van vertrek.

1 (NLD/AUS) TFU

Het niveau TFU is vergelijkbaar met het brigade-niveau en bestond naast ongeveer 1250 Nederlandse militairen ook uit zo'n 350 Australische militairen met name belast met

reconstructie (Reconstruction Task Force; RTF). Het overgrote Nederlandse deel wordt geleverd door de Battlegroup; initieel was dat 17 GFPI, later afgelost door 42 Bataljon Limburgse Jagers (42 BLJ). Belangrijk was ook dat er een Afghaans Kandak toebedeeld was aan TFU. Een Kandak is een eenheid van bataljonsgrootte, maar was marginaal gevuld. Op dit moment krijgt de TFU zelfs een ANA brigade.

De heenreis

De reis verliep goed en snel en op 17 januari vroeg in de middag zetten we al voet op Kamp Holland in Tarin Kowt, waar onze voorgangers stonden te trappelen om hun taken over te dragen. Voor mij was het extra leuk om zoveel bekenden (Fuseliers) tegen te komen. Op 19 januari werden wij (en vele anderen) al hartgrondig met de neus op de feiten gedrukt door een zelfmoordaanslag op een patrouille, waarbij een aantal Nederlandse militairen zwaargewond raakten. Een bezoek aan Deh Rawud, samen met de huidige Bataljonscommandant, was een prima binnenkomer. Bijkletsen met majoor Diesch en op het benkske met adj Paijens gaven mij het gevoel al maanden in Uruzgan te zijn. Een paar dagen later vond de commando-overdracht plaats op Camp Russel en TFU-2 was er van.

Het werk

De dagen waren goed gevuld; 06.00 uur reveille, ontbijten, het dagelijkse situatie report (Sitrep)

Op het "benkske" met adj Paijens

naar Nederland bijwerken met de gegevens uit de afgelopen nacht en dan naar de bespreking van 08.00 uur. Hierbij werd de commandant en staf TFU elke morgen geïnformeerd over de situatie in Uruzgan en de omliggende provincies (Zabul, Helmand en Kandahar) en het nieuws in Nederland. De rest van de dag stond vaak in het teken van alle informatie verzamelen voor het maken van de sitrep, het voorbereiden en uitvoeren van alle bezoeken. Om 17.00 uur de dagelijkse bespreking met de ondercommandanten en dan tegen 23.00 uur weer slapen; het ritme gedurende 7 dagen in de week.

Hier werd al het voorbereidend werk gedaan

Oeps

Op 31 maart werd ik wakker met een stekende pijn in mijn zijde die alsmaar verergerde. Uiteindelijk belandde ik bij de dokter die als snel vaststelde dat het "niet goed" was. Een nierbekkenontsteking en een niet goed functionerende nier waren de diagnose. De oorzaak was echter onbekend. Binnen een dag werd ik via Kandahar en Londen naar Soesterberg gevlogen om te eindigen in het Centraal Militair Hospitaal. Daar

bleek na 3 dagen dat de oorzaak lag in nierstenen. Dit werd voortvarend aangepakt en op 17 april vloog ik al weer retour Uruzgan na uitstekend verzorgd te zijn. Helaas had ik de commando-overdracht en het vertrek van het grootste gedeelte van de Battlegroup (17 GFPI) gemist.

Weer terug ...

42 BLJ had geen tijd om rustig in te dribbelen, het was erg druk met incidenten; steeds vaker en intensiever. Op 26 april escaleerde de situatie toen 2 politiestations in de buurt van het districtscentrum Chora door Taliban werden veroverd en diverse politiemannen vermoord. Commandant TFU gaf de Battlegroup de opdracht om Chora te behouden en kort daarop werden de posten samen met de Afghaanse politie heroverd. Maar de onrust bleef en werd alleen maar groter en resulteerde, naast veel schietincidenten, op 15 juni in een zelfmoordaanslag op een patrouille in Tarin Kowt. Hierbij werd de sld1 Timo Smeehuizen gedood en een aantal militairen gewond. Naast de militairen werden ook nog 9 Afghaanse kinderen en een aantal volwassenen gedood. In mijn pakket (onvoorziene gebeurtenissen) zat ook de taak om bij overlijden van een militair alle TFU-(gerelateerde) zaken af te handelen. Ik vind dat we erin geslaagd zijn om een zeer waardige en indrukwekkende afscheidsceremonie en herdenkingsdienst te organiseren. Zoals het hoort denk ik dan maar.

Minister Kamp op bezoek in Uruzgan

Bezoekers

Verder kwamen er heel veel bezoekers. Om er een paar te noemen; De ministers; van Ardenne, Kamp, Koenders, Middelkoop en Verhagen. Secretaris-generaal van de NAVO; Jaap de Hoop Scheffer. Secretaris-generaal ECHO's, Genm L. Noordzij. De Supreme Allied Commander Europe,

COM ISAF, COM RC(S), CDS, C-LaS, vele andere Nederlandse en buitenlandse militaire en burger autoriteiten.
Last but not least bezocht Prins Willem- Alexander de TFU.

Prins Willem-Alexander tekent het gastenboek

Chora

Veel tijd om te rouwen was er niet voor de Battlegroup, want in de loop van de volgende ochtend werd Chora daadwerkelijk aangevallen en moest iedereen volop aan de bak. De aanval op Chora werd afgeslagen en het verloren gebied, inclusief de posten Kala Kala, Niazy en Cemetery Hill, werd door middel van een bataljonstegenaanval (over 3 assen) heroverd. De bevolking was ons erg dankbaar en zelfs President Karzai was complimenteuz. De overwinning ging echter wel ten koste van een aantal onschuldige burger-slachtoffers en een Nederlandse militair; de Sergeant-majoor Jos Leunissen kwam om bij het afvuren van een (eigen) mortier. Bij de Taliban sneuvelde hun hoogste commandant in Uruzgan Mullah Mutalib. Mede daardoor liepen de incidenten snel terug naar het “normale” niveau.

Het einde

Inmiddels was het al juli geworden en kwamen onze opvolgers binnen. Toch ging het nog een keer fout. Dit keer vond er een zelfmoordaanslag in het “rustige” Deh Rawod plaats. Hier vond een Nederlandse militair (Elnt Tom Krist) de dood en werden meerdere militairen (zwaar) gewond. Ook hier werden meerdere Afghaanse kinderen en volwassenen gedood (totaal 23). Op 1 augustus gaven wij het TFU-commando over aan de Staf van TFU-3 en via een kortstondig verblijf op Kreta was ik op 6 augustus weer thuis; een prima gevoel.

Terugblik

Als ik terugkijk op de uitzending heb ik (en met mij vele anderen) weer heel veel geleerd. Daarnaast heeft de KL sinds vele jaren weer “echt” gevochten in oorlogsomstandigheden en het – gelukkig – heel erg goed gedaan. Kortom een prima uitzending en ik ben blij weer thuis te zijn.

Veteranendag 2007

Tekst: Martin Faas

Het is alweer een tijdje geleden dat de vereniging aanwezig was op de 3de Nationale veteranendag op 29 juni jl. in Den Haag. Een van de hoogtepunten van deze dag was het defilé. Een aaneenschakeling van detachementen van diverse veteranenverenigingen en parate eenheden van de Krijgsmacht. Via een prachtige route door het historische Den Haag een mooie gelegenheid om je als vereniging te “showen”. Het detachement van onze vereniging bestond helaas maar uit, welgeteld, 6 man. Ondanks de natte omstandigheden en te weinig leden begonnen onze aanwezige leden aan hun tocht door een geweldige mensenmassa.

Bedolven onder applaus

Onze mannen liepen tussen een detachement van de Indië-bataljons en een parate club van het 17de Painbat GFPI. Gedurende het defilé werden zij regelmatig bedolven onder applaus van de mensen die langs de route stonden. Het was doodstil in de gelederen van ons detachement. Dit hadden zij toch niet echt verwacht. Wat een belangstelling en waardering. Met wat zweet op het voorhoofd kwam het detachement in de buurt van het defileerpunt. Daar stond de Prins van Oranje en andere hoogwaardigheden. Onze detachementcommandant gaf een duidelijk commando om de hoofden naar rechts te bewegen. Nadat er “hoofd front” werd gecommandeerd was het echt genieten van alle aandacht die er van de kant richting het detachement kwam. Na aankomst op het Malieveld werd er nog, onder het genot van een biertje, druk nagepraat over het defilé. Uitkomst was dat volgend jaar wel wat meer leden moeten deelnemen. Daarom bij deze de oproep aan alle jonge veteranen om volgend

jaar aanwezig te zijn bij het defilé. Graag roep ik de voormalige bewoners van het “Willie Dobbeplantsoen” in Jajce (1996) op om deel te nemen aan het defilé van 2008. Dus noteer maar vast zaterdag 28 juni 2008 in jullie agenda (niet 29 juni i.v.m. de zondag).

De Prins van Oranje neemt defilé af in Den Haag

Regimentsflitsen

Van de Regimentscommandant

**Tekst: Lkol der Fuseliers Joost Doense
Bataljons- en Regimentscommandant**

Eerste bijdrage aan de Vaandeldrager van de nieuwe Bataljonscommandant

Op 12 juni j.l. aanvaardde ik het commando over ons Garderegiment Fuseliers Prinses Irene en het 17e Pantserinfanteriebataljon GFPI. Velen van u waren daarbij aanwezig en ik dank u hartelijk voor de vele felicitaties en steunbetuigingen die ik heb mogen ontvangen. U was echter ook zeer lovend voor mijn voorganger, Lkol Luiten. Tim, vanaf deze plaats ook mijn dank voor de mooie eenheid die je achterlaat en mijn waardering voor de zorgvuldige en plezierige overdracht. Veel plezier en succes in het Haagse. Echt rustig zal het ook daar niet zijn maar wel regelmatig en ik weet zeker dat Karin en je twee meiden dat niet erg vinden. Het ga je goed. In mijn eerste bijdrage aan de Vaandeldrager als Commandant, vertel ik u iets over mijzelf en schets, zoals u dat gewend bent, ik waar Regiment en Bataljon staan, inclusief een klein doorkijkje naar de toekomst.

Historie

Op 12 juni zei ik u al dat mij hier thuis voelen geen moeite kost. Het Regiment en ik zijn oude bekenden want ik heb er vele jaren van mijn parate

leven bij gediend. Als we de Limburgse Jagers periode meerekenen, begon dat parate leven in 1991 als Pelotonscommandant bij de B-Cie. Al vrij snel daarna werd ik “Second” van diezelfde B-Cie. Ik bleef dat tot begin 1997, eerst als Luitenant en later als Kapitein. In die periode nam het Bataljon de traditie over van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Ik had het geluk alles van dichtbij mee te maken, inclusief de mooie reis naar Normandië met de indrukwekkende plechtigheid op het strand van Arromanches. In die periode zwaaide ik ook de dienstplichtigen uit en zag ik de “beroeps” komen. Met plezier heb ik ons Regiment veelvuldig in binnen- en buitenland mogen vertegenwoordigen als Commandant Vaandelwacht. Ook was het de periode van de eerste bataljonsuitending. Bij een groots opgezet appèl op Kamp Vogelsang verleenden onze Oud-strijders ons toestemming om het hele 17 NL Mechbat GFPI te mogen sieren met het koord. In 1997 heb ik even in Apeldoorn gewerkt maar was snel weer terug in Oirschot. Ditmaal bij de Sectie S3 van de Brigadestaf. Ideaal om het Bataljon eens van een andere kant te kunnen bekijken maar er wel feeling mee houden. Ook ideaal om tussen de bedrijven door bij te dragen aan de traditiebeleving van de Fuseliers van de stafcompagnie van de 13e Brigade.

MDV

Na de cursus stafdienst, die inmiddels MDV heet, kwam ik in 2000 terug bij het bataljon als CC van - alwéér- de B-Cie. Een tweede uitzending naar Bosnië volgde, ditmaal o.l.v. 11 Tankbataljon Regiment Huzaren van Sytsama.

Na de Hogere Militaire Vorming heb ik een tijdje op Haagse en Utrechtse staven gewerkt en in die periode ben ik als Hoofd G3 van de eerste rotatie van de Taskforcestaf mee geweest naar Uruzgan. Dit was van juni 2006 tot februari 2007 en dus kon ik daar opnieuw kennismaken met het Bataljon. Met bewondering en trots heb ik de verrichtingen van de Fuseliers van 17 NLD AIBG GFPI van dichtbij kunnen zien. Tevens heb ik verouderde contacten weer kunnen opfrissen en nieuwe contacten gelegd. Kortom: een ideale voorbereiding voor een nieuwe Bataljonscommandant!

Tweede uitzending naar Bosnië

Bewegingen binnen het Regiment

Ook binnen het Regiment zijn er bewegingen. Na BC en PBC, heeft op 24 augustus j.l. ook uw Regimentsadjutant, Stafadjutant Fridael, zijn Regimentsstok overgedragen aan zijn opvolger, Stafadjutant Van Dijk. Stef bedank ik voor zijn inspanningen en de steun die ik in de eerste maanden van mijn functie van hem heb gehad. Ik wens hem veel succes bij de opleiding voor de rode baret waar hij op 27 augustus j.l. aan is begonnen. Jeroen is zeker geen onbekende in Oirschot en hij zal zijn draai snel kunnen vinden. Ik wens hem veel succes en vooral plezier in zijn nieuwe functie.

Nieuwe Regimentstraditie

Overigens is bij de overdracht van de Regimentsadjutant een nieuwe Regimentstraditie geboren. Via Hans Sonnemans heeft de Regimentsverzameling de hand kunnen leggen op de originele afbeelding van de blauwe bandelier waarin

Oude en nieuwe BA

ons Vaandel wordt gedragen. Van nu af aan zal elke scheidende Regimentsadjutant een replica van deze fraaie afbeelding ontvangen. Na de zomervakantie zijn Regimentsactiviteiten ook weer in volle gang. Beringen, Roermond en Prinsjesdag staan voor de deur en in oktober zullen we de reünies van het 4e, 5e en 6e Bataljon GRPI en die van de Vereniging van Veteranen GFPI ondersteunen. Ook de jaarlijkse vergadering en maaltijd van de Vereniging van Officieren GFPI ligt alweer achter ons en ook daar een wisseling van de wacht: Genm b.d. C. Nicolai heeft na 10 jaar (!) Voorzitterschap de hamer overgegeven aan de Genm b.d. L. Noordzij. Helaas wordt het voor onze Oud-strijders steeds moeilijker om massaal aan alle representatieve en saamhorigheidsbijeenkomsten deel te nemen. Ook de last van de vele bestuurstaken kunnen over steeds minder schouders worden verdeeld. Intern in de besturen en op vergaderingen van de Stichting Brigade en Garde Prinses Irene wordt dan ook met enige regelmaat over de toekomst gesproken.

De BC doet zijn verhaal tijdens de jaarvergadering van de VVOGFPI. Rechts op de foto, Kap der Fuseliers Marcel Latour

Eén van de besluiten was om reünies van de Indië-Bataljons samen te voegen; zo zal de VOSIB vanaf 2008 wellicht één grote, gezamenlijke reünie kennen.

De Verenigingen en het Regiment blijven in gesprek over mogelijkheden die enerzijds de Verenigingen ontlasten en werkbaar zijn voor Bataljon en Regiment maar anderzijds recht blijven doen aan de positie en waardigheid van onze Oud-strijders.

Opnieuw inzetgereed zijn in 2009

Het Bataljon is pas kort terug van uitzending naar Bosnië en Afghanistan maar kijkt alweer vooruit want in 2009 moeten we opnieuw inzetgereed zijn. Ondanks de vele functiewisselingen bij zowel Fuseliers als kaderleden op alle niveaus hebben we de draad voortvarend opgepakt. Het oefen- en trainingsprogramma is in volle gang met pantserbivaks, diverse cursussen en omscholingen, onder andere op ons nieuwe voertuig, de Fennek. Ook staat er volgende week een bataljonsschietserie in Duitsland op de agenda.

Het politieke standpunt is op dit moment dat Nederland m.i.v. augustus 2008 haar bijdrage aan de ISAF-missie beëindigt. De politieke besluitvorming moet echter nog plaats vinden en verlenging is zeker niet onmogelijk. Zoals de plannen er nu uitzien, zal het Bataljon in beide scenario's in 2009 opnieuw afreizen naar Afghanistan. Een jaar na nu lijkt nog ver weg maar

er moet nog veel gebeuren en dus besteden we onze schaarse trainingstijd optimaal. Dat betekent dat we zo veel als mogelijk de ervaringen uit de missie verwerken in onze trainingsprogramma's. Behalve aan training besteden we ook nog veel tijd aan steunverleningen. Dit loopt uiteen van wachtdiensten tot leveren van instructeurs en van demonstraties bij bezoeken tot het massaal ondersteunen van onze collega's die naar Uruzgan gaan.

Het werkjaar is dus nog maar net begonnen en we hebben al een vol programma. Ik maak me echter geen zorgen. Ik ken nog lang niet alle mensen van mijn Bataljon maar elke dag komen er weer een paar bij. Zonder uitzondering zijn ze professioneel en trots en hebben ze plezier in hun werk. Personeel dat het Bataljon verlaat, zegt unaniem dat ze de goede sfeer en saamhorigheid zullen missen. Met de motivatie zit het dus wel goed dus laat dat drukke programma maar komen; we kunnen het hebben!

Volo et valeo!

Regimentskalender 2007-2008

DATUM	ACTIVITEIT	LOCATIE	BIJZONDERHEDEN
4 oktober	Reünie 4e GRPI	Oirschot	4e bat GRPI / det Bcie + Uitzendvlag en Vaandelwacht d.z.v. Acie
5 oktober	Reünie VVV GFPI	Oirschot	Ost d.z.v. Acie
11 oktober	R00V Borrel	Oirschot	
11 oktober	Reünie 5 en 6 GRPI	Oirschot	5e en 6e bat GRPI / det Acie+ Uitzendvlag en Vaandel wacht d.z.v. Bcie
27 oktober	Bevrijding Tilburg	Tilburg	RC, BA, Oud-strijders KNBPI en C-Ststscie
3 november	Bezoek Wolverhampton	UK	Det volgt d.z.v. BA
14 december	Beëindiging + Koordenuitreiking	Colijnsplaat	Zie batorder, org C-Ccie (vaandelwacht + uitzendvlag d.z.v. Bcie)
19 december	R00V Borrel	Oirschot	
11 januari	Regimentsjaardag	Oirschot	Volgt
20 maart	Beëdiging en koorduitreiking	's Heerenwijvers	d.z.v. Ststscie Vaandelwacht en uitzendvlag d.z.v. Acie.

Regimentsweetjes

Ehrenkreuz voor overste Henk Laurens

Wist u dat: LKol der Fuseliers Henk Laurens, commandant van de school voor vredesoperaties (SVV), is onderscheiden met het Duitse Ehrenkreuz der Bundeswehr in Silber. De overste verdiende de onderscheiding met zijn inspanningen voor de Duits-Nederlandse samenwerking. De Nederlandse school voor vredesoperaties en het NS-Ausbildungszentrum in het Duitse Hammelburg werken nauw samen in de opleiding van militairen. De commandant van de Nederlandse school, gehuisvest op de Bernhardkazerne in Amersfoort, speelt in die samenwerking een centrale voortrekkersrol, aldus de Duitse collega's. Zij verrasten hem daarmee een tijdje geleden met het erekruis, een bijzonderheid voor buitenlanders.

Lkol der Fuseliers Henk Laurens krijgt het Duitse Ehrenkreuz der Bundeswehr in Silber opgespeld

"Het is een hoge Duitse onderscheiding", wist de verbouwereerde overste te vertellen.

"Het Ehrenkreuz der Bundeswehr in Silber wordt bij hoge uitzondering uitgereikt en slechts incidenteel aan buitenlandse militairen en burgers. Ik vind het dan een enorme eer en een mooie beloning voor ons"

Wijziging bereikbaarheid regiment

Voor vragen die het Regiment betreffen kunt u voortaan de sectie S1 van het 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI bellen.

Tel. 040 - 266 56 62 en tel. 040 - 266 56 78 zijn de telefoonnummers van Aooi Frank Janssen en Sm Loet van den Berg.

Tel 040 - 266 56 85 is het telefoonnummer van kap der Fuseliers Marcel Latour.

Overdracht Regimentsadjutant

Wist u dat op 24 augustus de Batajons Adjutant zijn functie heeft overgedragen?

De nieuwe BA Adjutant Jeroen van Dijk aanvaardde zijn nieuwe functie met de woorden:

"Ik heb zojuist door de stok over te nemen de functie van bataljonsadjutant en tevens regimentsadjutant aanvaard. Voor mij gaat een grote wens in vervulling om deze functie bij dit bataljon te mogen vervullen".

In zijn vorige functie was AOOI werkzaam als pelotonscommandant bij de B-Cie op de KMS in Weert. In de volgende Vaandeldrager laten wij u uitgebreid kennismaken met de nieuwe BA Van Dijk.

De nieuwe BA bij de aanvaarding van zijn functie

Rectificatie op een van de foto's uit "De oude doos van de KNBPI"

We kregen nogal wat reacties op deze foto die vorige keer op pagina 34 in de Vaandeldrager stond. Onderstaand de reactie van Kol der Fuseliers bd Tony Herbrink:

Lieve Nelleke,

Fijn en verrassend dat er uit de oude doos een foto kwam met een paar jonge mensen. Dat was even terugdenken en mijmeren over hoe het was. Heerlijk. Maar toch moet ik ook een opmerking maken. De luitenant-kolonel naast Joan op de foto is niet de overste v.d.Heuvel, maar de toen nog overste J.P.Verheijen, later generaal Inspecteur-

generaal. Hij was regimentscommandant/bataljonscommandant van 31 jan. 1975 tot 20 aug. 1976. Ik heb een hele grote foto, waarop alle veteranen staan, die toen mee kwamen naar Congleton (ik weet het aantal niet meer, maar het waren drie bussen vol).

De lange man links van mij is Dan Charlesworth, mayor of Congleton in 1941. De dame en heer naast hem zijn Mrs. Gill en Mayor Gill (mayor of Congleton in 1975). Gelet op dit alles, moet ik concluderen dat het niet de reünie van 1980 was, maar van 1975. Joan en ik hebben die reis georganiseerd en in Congleton was de leiding in handen van de voorzitter van de Congleton-oud strijders van de K.N.Brigade "Prinses Irene", de heer van Weerdenburg. Wij hebben ook in 1980 een reis gemaakt naar Wolverhampton en naar Congleton.

Toen was Mr. Douglas Parker town-mayor, dezelfde die dit jaar 2007 town-mayor is.

De redactie dankt de oplettende lezer!

De foto uit Vaandeldrager 82

Koude Maaswater deert Fuseliers niet

Tekst en foto's: Lies Heessels

In uniform de Maas induiken om je invasiekoord te dopen? Donderdag 27 september deed een groep van ongeveer 40 militairen van het 17e Pantser Infanterie Bataljon uit Oirschot dat, na afloop van een mooie plechtigheid bij het oorlogsmonument aan de Koningin Wilhelminastraat. Onder belangstelling van familieleden, veteranen van de Koninklijke Brigade Prinses Irene, een groot aantal collega's en belangstellenden uit het dorp werden de nog niet beëdigde militairen beëdigd. Met de hand op het regimentsvaandel werd trouw aan de koningin, gehoorzaamheid aan

de wetten en onderwerping aan de krijgstucht gezworen. "Zo waarlijk helpe God mij almachtig", liet een enkele militair daar in de spanning van dat moment op volgen. Omdat de school met de Bijbel het monument heeft geadopteerd mocht een aantal kinderen de veteranen helpen, die het blauworanje invasiekoord bij de jonge fuseliers om de schouder bevestigden. Een mooi moment, zeker omdat de groep oud-strijders elk jaar kleiner wordt en de aanwezige veteranen zichtbaar genoten van de plechtige handelingen.

Feliciteatie van oud-strijder Karel Zwart voor een nieuwe Fuselier

Vanaf de boot in de Maas om het koord nat te maken

Adjutant Hein Asveld krijgt medaille voor 36 jaar trouwe dienst

Tekst: Kap der Fuseliers Louis Vervoort

Op woensdag 5 september 2007 werd tijdens een bijzonder bataljonsappèl door de commandant van Schoolbataljon Zuid, de Lkol Peter Lenders, de gouden medaille voor 36 jaar eerlijke en trouwe dienst uitgereikt aan adjudant Hein Asveld. Adjudant Hein Asveld is op dit moment bataljonsadjutant van Schoolbataljon Zuid.

Terugblik op 36 jaar eerlijke en trouwe dienst. Een korte terugblik op de militaire loopbaan van Hein. In 1971 opgekomen op de KMS om daarna in 1973 te beginnen als groepscommandant bij de Schoolcompagnie van 13 Painfbat GFPI in Schalkhaar. Van 1975 tot 1980 vervulde de toenmalige sergeant Hein Asveld de functie van pelotonssergeant bij verschillende Painfpelotons en vervolgens werd hij geplaatst als pelotonssergeant bij het mortierpeloton.

In 1980 werd de sgt1 Asveld met gepaste tegenzin geplaatst als instructeur op de KMS en hij had er het na de kortste keren uitstekend naar zijn zin. In deze periode is hij besmet geraakt met het loopvirus en daar heeft hij heden ten dage nog steeds last van.

In 1984 werd hij geplaatst bij 435 Infbevcie Breda-Buren waar hij het ook weer prima naar de zin had en hij bewaart hier ook heel veel goede herinneringen aan.

Na de HOOV werd hij geplaatst bij het YP-pel en daarna het YPR-pel van het OCI en in 1986 werd de sgt1 Asveld bevorderd tot sergeant majoor.

In 1990 werd de sm Asveld geplaatst als csm Acie bij 17 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers en hij vervulde deze taak tot 1997.

Na 7.5 jaar zit zijn taak bij de Acie van 17 Painfbat GFPI erop en wordt hij in 1998 als compagniesadjutant geplaatst bij de Ststcie van 13 Mechbrig. Ook in deze periode blijft hij trouw aan 17 Painfbat GFPI door als CA mee te gaan met de Ccie tijdens SFOR 5.

In 2001 kwam de kroon op zijn werk en werd adjudant Asveld Bataljonsadjutant van het 17 Painfbat GFPI in de rang van Stafadjutant.

Begin 2004 moest hij deze functie overdragen en werd de hij geplaatst op de KMS om daar de func-

tie van Pelotonscommandant te vervullen.

Eind 2006 werd de adjudant Asveld geplaatst als BA bij Schoolbataljon Zuid in Oirschot en naar eigen zeggen wil hij daar blijven tot aan zijn FLO in 2010.

Adjutant Hein Asveld is tijdens zijn verschillende functies 3 keer op uitzending geweest met het bataljon en wel als CA met SFOR 1 en SFOR 5 en als BA met SFOR 13.

Een gouden carrière die klinkt als een klok en die weinigen hem na zullen doen.

Een markant persoon binnen de krijgsmacht en zeker binnen het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

Hein Asveld tijdens het bijzondere bataljonsappèl waar hij de medaille krijgt uitgereikt.

Bezinningstocht in Roermond

Tekst: Elnt der Fuseliers Bart Noordzij, PC Verkenningsspeloton

Op initiatief van de Dienst Rooms Katholieke Geestelijke Verzorging en het Nationaal Katholiek Thuisfront werd er op 4 juli een pilot gedraaid van een bezinningstocht in Roermond. Deze bezinningstocht is bedoeld om pas uitgezonden militairen een dag te bieden om stil te staan bij hun eigen uitzending, diegene die ons voorgingen en diegene die het hoogste offer hebben moeten laten tijdens Nederlandse inzet. Tijdens deze rustige tocht is er de mogelijkheid met elkaar te praten over de uitzending, maar ook over dagelijkse zaken. De tocht brengt ons ook bij het Nationaal Indië Monument en het Nationaal Monument voor Vredesoperaties.

Bedevaardskapel van Onze Lieve Vrouw in 't Zand

Op 4 juli om 08.00 verzamelden zich zo'n 25 militairen van de C-Compagnie en de Staf-Compagnie om gezamenlijk naar Roermond te verplaatsen waar we werden opgevangen door de initiatiefnemers. We werden ontvangen in de Bedevaartskapel van Onze Lieve Vrouwe in 't Zand. De wandeling startte, na een kop koffie en een stuk Limburgse vlaai, door de processiegang van de Kapel. Deze kapel is van oudsher al een bedevaartsplaats en deze hele processiegang hangt vol met tegeltjes van mensen die Onze Lieve Vrouw in 't Zand willen bedanken en vragen om steun. Indrukwekkend zijn de tegeltjes die verwijzen naar militairen die vele jaren geleden hun leven waagden in diverse brandhaarden, zoals wij dat ook nu doen.

Nationaal Monument Vredesoperaties

De tocht vervolgde langs het Kruiswegpark en de rivier de Roer naar het stadspark Hattem, waar zich het Nationaal Indië Monument en het Nationaal Monument voor Vredesoperaties bevinden. Bij de monumenten aangekomen vertelde aalmoezenier Ron van der Vring over de achter-

grond van deze monumenten. Het Nationaal Monument voor Vredesoperaties was met name zeer indrukwekkend omdat de namen van de pas omgekomen collega's in Afghanistan op grote linten aan een boeket stonden gedrukt.

Het monument in Park Hattem met de namen van omgekomen collega's

Deze namen zullen uiteindelijk worden bijgeschreven op de grote bronzen platen, waar ook de namen van omgekomen collega's uit onder andere Bosnië en Korea staan.

Na voor dit Monument de eregroet gebracht te hebben zijn we teruggewandeld naar de Kapel om daar een kaarsje op te steken voor onze behouden terugkeer, collega's over de hele wereld die zich inzetten voor de Vrede en zij die niet terugkwamen.

Aalmoezenier Lieshout ontsteekt een kaars in de processiegang van de kapel van Onze Lieve Vrouw in 't Zand

Naar mijn mening een heel bijzondere dag die, direct na de uitzending en met je eigen eenheid, een meerwaarde kan hebben in het verwerkingsproces en je stil doet staan bij je eigen uitzending en hen die het hoogste offer hebben gebracht.

Deelname KL kampioenschappen speedmars door team van 17 Painfbat

Tekst Elnt der Fuseliers Arnaud Mather, Ccie

Op 15 juni 2007 vond het open KL kampioenschap speedmarsen plaats op de KMA te Breda. Door de goede resultaten op eerdere kampioenschappen, leek het goed om weer met een team mee te doen. Na wat e-mailtjes en links/ rechts weer wat mensen enthousiast gemaakt te hebben, hadden we al snel een sterk team, afkomstig van verschillende compagnieën, geformeerd. Met deze bijna vaste kern van het speedmars team, dat al jaren mee doet, aangevuld met nieuwe sterke mensen konden we nog een paar keer trainen voor de wedstrijd. Op 15 juni vertrokken we dan ook vol goede moed richting Breda. Na de loting en het aantrekken van het oranje teamshirt, waren we klaar voor de strijd: 5 km stompen in een schema van 400 meter looppas en 100 meter gewone pas waarbij ieder teamlid een rugzak met 10 kg bij zich moest hebben. Verder moest ieder team van acht man 7 maal een Diemaco en 1 maal een MAG meeslepen. De tijd wordt stilgezet als de eerste zes man van het team (en hier moet de MAG bij zijn) de 5 km hebben afgelegd.

Eerste parate eenheid na KMA en KMS

Aangemoedigd door veel Fuseliers, waaronder de nieuwe BC, de BA (ook altijd van de partij) en op de KMA werkzame Fuseliers, startten we tegen het 2de team van de KMS. De eerste paar rondjes van 1 km gingen snel en relatief gemakkelijk. Na 3 km moest het tempo vanwege het warme weer en de vermoeidheid iets omlaag. Uiteindelijk bereikten de eerste zes man (met MAG) redelijk uitgeput de finish in een tijd van 26:30. De tijd viel wat tegen in vergelijking met andere jaren, maar gelukkig gold dat voor alle deelnemende teams. Na lang wachten bleken alleen het 1ste team van de KMA en van de KMS sneller dan wij. Wel was het 17de net als de afgelopen drie jaar, waar 2 keer een 2de en 1 keer een 3de plaats werd behaald, de eerste parate eenheid. Teams van onder andere 11 Luchtmobiele Brigade, de Mariniers, 45 en 42 Painfbat waren wederom verslagen! Nadat de goede prestatie helaas zonder een biertje (tap was dicht op de KMA) gevierd was, vertrokken we weer richting Oirschot.

Voor sommige die-hards was het, wegens overplaatsingen en dergelijke, de laatste keer dat zij met het 17de mee konden doen. Daarom: Elnt Olaf Nieuwenhuis (4x), Sgt1 Sander den Deurwaarder (4x), sgt Richard Bakkers (3x), Kpl1 Rinie Klerk (3x) bedankt!

The winning team bestond uit: Elnt Nieuwenhuis (Ssvostcie), Elnt Mather (Ccie), Sgt1 Den Deurwaarder (Ssvostcie), Sgt Bakkers (Acie), Kpl1 Klerk (Ssvostcie) Kpl Brands (Bcie), Kpl van Toor (Ssvostcie), Fus1 Rombouts (Bcie).

Winning team

Rugzak met 10 kg, Diemaco en MAG

Hoog bezoek

Tekst: Elnt der Fuseliers Niels Verhoef

Op woensdag 29 augustus werd de 13e gemechaniseerde brigade vereerd met hoog bezoek. Jaap de Hoop Scheffer, secretaris-generaal van de NAVO en onze nieuwe minister van Defensie, Eimert van Middelkoop, brachten een bezoek aan onze brigade. Hoewel het voor beiden een eerste kennismaking was met de brigade, waren ze eigenlijk meer geïnteresseerd in de ervaringen van de eenheden die uitgezonden zijn naar Afghanistan. Vandaar dat het grootste deel van het programma is verzorgd door 17 Painfbat GFPI, en dan met name door de A-tijgercompagnie.

Briefing over situatie in Uruzgan

In de ochtend zijn beide heren eerst voorgelicht door een aantal sprekers over de situatie in Uruzgan, het optreden van een versterkt infanterie peloton, SUA geheten en het zoeken naar geïmproviseerde explosieven (search). De secretaris-generaal en de minister waren met name zeer geïnteresseerd in het optreden van de eenheden die op SUA niveau de poort uit zijn gegaan.

De uitdagingen en ervaringen van onze pelotons zijn uitgebreid besproken en maakten veel indruk bij onze hoge gasten.

Static show en demonstratie

Na een snelle lunch, het tijdschema was een beetje uit de hand gelopen, volgde een korte uitleg

over de Bushmaster en een korte rondrit. Zo kon de minister ook eens kennis maken met het voertuig waar Nederland flink in heeft geïnvesteerd. De rondrit eindigde bij een static show waar een SUA stond opgesteld. Bij deze static show hebben minister en secretaris-generaal een goed beeld gekregen van de mogelijkheden en beperkingen van onze uitrusting. Daarna volgde een uitgebreide demonstratie van het optreden van een SUA. Het scenario was dat een SUA een stuk route ging searchen. Er werd een overwatch betrokken met 2 YPRn PRI, een Forward Air Controller en een MB softtop met 60mm mortier. De rest van de SUA voerde een search actie uit waarbij uiteindelijk een IED werd gevonden. Deze IED werd geruimd door de EOD. Het geheel werd behoorlijk zwaar ondersteund vanuit de lucht met 2 Apache helikopters en een F-16. De samenwerking van de verschillende wapens en dienstvaakken kwam goed uit de verf, net als de skills, drills en wijze van optreden.

De dag werd afgesloten met een informele borrel waar de secretaris-generaal en de minister hun respect uitspraken voor alles wat onze mannen en vrouwen hebben meegemaakt en de wijze waarop zij dat hebben gedaan. Voor hen was het duidelijk dat de Nederlandse krijgsmacht meedoet in de eredivisie. En dat geldt dus zeker voor ons bataljon!

De secretaris-generaal van de NAVO, Jaap de Hoop Scheffer, in gesprek met uitgezonden militairen

Charlie beren in Uruzgan

**Tekst: Sgt der Fuseliers Max,
namens de mannen van het 1e peloton
Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, de
Charlie berencompagnie uit Oirschot.**

Een mail vanuit het zonnige en stoffige Afghanistan.

Voorafgaand aan de uitzending

In het voorgaande stuk dat u over ons heeft kunnen lezen (ik meen twee Vaandeldragers geleden) zaten we met het peloton midden in onze voorbereiding voor de uitzending naar Afghanistan. De niveau 2 testen waren net achter de rug en de niveau 3 test stond voor de deur. Deze bestond uit een 'groen' en een 'minder groen' optreden. Met andere woorden; de overstap naar het echte missiegericht trainen werd in deze week gemaakt. Al met al hebben we een goede oefening gehad, uiteraard weer wat "lessons learned" rijker en we waren klaar voor de integratie oefening. Deze integratie oefening was het eerste moment waarin we gezamenlijk met het 13e Bataljon opereerden. Als enige peloton van het 17e wilden we natuurlijk bewijzen dat we er klaar voor waren en dat de pantserinfanterie een waardevol middel is in het inzetgebied. Mede door het feit dat we alweer een klein jaartje aan het voorbereiden waren met het peloton hebben we kunnen laten zien waartoe we in staat zijn. Ook daarna tijdens de "eind oefening" in Bergen (Dld) hebben wij hard getraind en zijn we zeer kritisch geweest naar elkaar, maar ook naar de staf van de C-Coy die vooral bestaat uit mensen van 42 Bve waarmee wij zijn samen gevoegd voor de duur van de uitzending. Deze oefening werd als bijzonder leerzaam en positief ervaren. We waren er klaar voor, op naar het missie gebied. Nu alleen nog spullen pakken, wat lessen draaien, kamers opleveren en dan is het zover.

Inschepingverlof

Voordat we vertrokken eerst nog inschepingverlof. Nog even ontspannen en de laatste dingetjes kopen voor een lange tijd van huis. Voor het merendeel van het peloton was dit de eerste uitzending, het was dus even afwachten hoe ze zouden reageren op een langere tijd van huis, dit blijkt nu na 2 maanden in het uitzendgebied te zijn wel goed te zitten.

De eerste week

Ik zal voor u proberen te omschrijven wat er de laatste twee maanden zoal gebeurd is en waar wij ons mee bezig hebben gehouden. Als eerste na het verlof het "afscheid" dan wel thuis, dan wel op de RVS kazerne. Leuk is het niet, voor de één een emotioneler moment dan voor de ander maar het moet toch gebeuren. De bus in en op naar het vliegveld in Eindhoven. Het heeft voor de meeste mensen 13 uur geduurd voor dat ze op KAF (Kandahar Air Field) waren na een tussenlanding in Dubai. Daar begon ons acclimatisering programma, elke dag sporten om zo snel mogelijk aan de warmte te wennen. Ook moesten we daar onze uitrusting ophalen voor de vlucht naar Tarin Kowt, kamp Holland.

Het kader vertrok al na 2 dagen vanuit KAF en de manschappen bleven daar nog een tijdje. Dit in verband met het overnemen van het gebied. Na ongeveer een week hadden we iedereen op kamp Holland zitten en konden we eindelijk de voertuigen overnemen van de vorige club. Dit bleek echter een moeilijke opgave, voertuigen waren kapot en we hadden er te weinig omdat de vorige club met minder mensen was. Gelukkig konden we zo her en der een voertuig lenen. Het vervelende was wel dat je hem ook altijd weer terug moest geven na een rit.

Patrouille

De eerste patrouille voor het peloton. Sommigen waren gespannen, anderen juist blij dat ze eindelijk naar buiten mochten en de cultuur konden opsnuiven. Hoe dan ook een ervaring rijker in een mooi landschap van een ver land. De patrouille ging niet helemaal zoals gepland. Na een halve dag werd al duidelijk dat ze ons ergens anders nodig hadden en zo gingen we met z'n allen naar Chora. Een gebied waar de laatste tijd wel vaker wat ongeregelde heden zijn. Zo ook onze eerste patrouille, we werden met de neus op de feiten gedrukt. Het is hier geen vakantie, maar realiteit en hier hebben we dan ook voor getraind. Gelukkig alles goed afgelopen. Een dag of twee later konden we onze patrouille in het gebied alsnog afmaken.

Poentjak

Terug op het kamp onderhoud aan de voertuigen, een paar dagen rust en gereed maken voor Poentjak (wel bekend bij de A-Cie). Dit is een post midden in het gebied waar wij vol zicht hebben op alles wat er om ons heen afspeelt. Vanuit Poentjak doen wij patrouilles om extra info te krijgen van de bevolking die ons over het algemeen genomen goed gezind is. Maar ook tijdens deze patrouilles zijn wij niet onschendbaar en wil de Taliban nog wel eens laten merken dat ze ons liever niet in hun gebied hebben. Maar ook daar bleek ons peloton tegen opgewassen. Sommigen noemen ons de Lucky Dutch en in zekere zin moet je ook geluk hebben, maar ik durf hardop te zeggen dat dit peloton er hard voor getraind heeft en weet waar het mee bezig is. Aan het eind van een aantal dagen Poentjak de rit weer terug naar kamp Holland en starten met onderhoud en wacht draaien.

QRF (Quick Reaction Force)

Tijdens deze wacht kregen wij het verzoek om steun te verlenen en dus gingen we weer de poort uit voor een QRF (Quick Reaction Force) actie in Chora. Na een hele nacht gereden te hebben, niet te snel want dat gaat hier 's nachts niet zo soepel door kuilen, sleuven, bergen, en wady's. Uiteindelijk aangekomen tussen de "twee tieten", twee markante bergen die lijken op... ach dat spreekt voor zich. Hiertussen ligt maar één goede weg en daar wil nog wel eens iets begraven liggen wat er van nature niet thuis hoort. En zo ook deze keer weer wat munitie gevonden en vernietigd. Eindelijk aangekomen in Chora, eerst even een tukkie doen om de volgende dag weer scherp te zijn voor een grote actie. En ja hoor, tij-

dens de grote actie waren er weer van die lui met baarden en tulbanden die ons niet zo goed gezind bleken te zijn. Dit keer, tot onze spijt, moesten er twee man van een ander peloton met de heli naar het ziekenhuis afgevoerd worden. Gelukkig konden ze nog lachen en maken ze het nu goed. Ook werd daar een voertuig achter gelaten en vernietigd, deze was te ver beschadigd om afgesleept te worden. Gelukkig ging ons peloton weer zonder bijzonderheden terug naar kamp Holland. Nou ja, zonder bijzonderheden..... omdat we weinig tijd voor het onderhoud hadden gehad gingen er op de terugweg 2 ypr'en achter de buffel om afgesleept te worden met motorpech. He he, eindelijk een paar dagen rust en tijd om eens hard aan het poetsen te gaan. Na een weekje weer de wacht in en zo ben je dan 2 maanden verder.

Hoe gaat het hier met ons?

De tijd vliegt hier voorbij, de werkdruk is erg hoog. Je bent constant wel ergens mee bezig. En zeker van de manschappen wordt er veel zelfstandigheid verwacht. Gelukkig gaan ze hier goed mee om. Af en toe moeten we ze even naar rechts richten. Maar goed, we zijn trots op de boys dat ze het zo goed doen. Hopen dit niveau vol te houden en met z'n allen gezond en wel weer thuis te komen! Gegroet uit Uruzgan Tarin Kowt

Het eerste peloton van de Charlei beren Cie in Uruzgan

Kinderweekend 2007

Tekst: Maj der Fuseliers Emil Kaspers

Op 18 augustus vond weer het jaarlijkse kinderweekeinde plaats, georganiseerd door de ROOV en de Bataljons-Officiersvereniging.

Nadat de begeleiders hun instructie hadden ontvangen kwamen de eerste kinderen om 12.00 uur vol enthousiasme aan. Dat het kinderweekeinde

een succes is blijkt wel uit het feit dat veel kinderen al voor de 5e maal meegaan.

Nadat de spullen in de bus waren geladen vertrok het gezelschap naar Limburg om kwartier te maken in een grot en vervolgens naar de eerste activiteiten te vertrekken in Valkenburg.

Er werd gerodeld en afgedaald vanaf 55 meter hoogte. Men mocht een maal tokkelen, maar

omdat het zo leuk was gingen de meeste kinderen tenminste twee maal. In Valkenburg zelf werd er nog een spannende pendule sprong gemaakt en een afdaling.

Vol met adrenaline stortte men zich op het gevechtsrantsoen wat geserveerd werd in de grot om vervolgens met de jongste deelnemers een tocht door de grot te maken. De oudsten kregen een dropping.

Na een voor sommigen korte nachtrust werd er ontbeten en opgeruimd. De bus vertrok om 08.30 uur naar Meers om vanaf daar 10 km de Maas af te

zakken en vervolgens naar Weert te gaan. In Weert vertrokken de kleinsten met een huifkar om de omgeving te verkennen en de oudsten mochten zelf paardrijden. Na het nuttigen van een ijsje ging de reis naar Oirschot. Op de kazerne werd de club afgemarcheerd door de BA en gemeld aan de BC.

Hij heette de kinderen welkom en feliciteerde iedereen met het behaalde diploma.

Het kinderweekeinde werd wederom afgesloten met de traditionele bataljonsbarbecue.

De club wordt gemeld aan de BC Doense

10 km de Maas afzakken is een inspannende bezigheid

Het felbegeerde diploma wordt uitgereikt

Reserve Tweede luitenant der Artillerie Frans van Walsem

**Tekst: Titnt der Fuseliers Ivar van der Steen,
PC 3 A-Cie**

Het verhaal van de luitenant Van Walsem is decenia lang onderbelicht geweest. Er is weinig bekend rondom zijn persoon, zijn diensttijd bij de Brigade en ook de precieze toedracht en nasleep van zijn overlijden zijn vaag. In het licht van de welbekende 'Rode-patten-test' ben ik in zijn verhaal gedoken en heb gepoogd om zo ook het verhaal van Van Walsem naar boven te krijgen, zodat ook hij zijn welverdiende plek in onze Regimentsgeschiedenis kan krijgen. De luitenant is een van de laatste Irene mannen die tijdens de oorlogsjaren, maar wel al na de capitulatie is omgekomen. Gelukkig zijn zijn persoonlijke bezittingen bij onze eigen Regimentsverzameling terechtgekomen. Markant detail daarbij is, dat die documenten het laatste is geweest wat de luitenant Van Walsem heeft vast gehouden...

Nederland bevrijd, mei 1945

Mei 1945, Nederland is bevrijd. Overal in het land verdriet om verloren familieleden en vrienden, wanhoop om de werkzaamheden die nog voor een ieder liggen om een land geteisterd door oorlog weer op te kunnen bouwen, maar vooral overheerst de vreugde om de bevrijding...

In Den Haag bevindt zich de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, die op 8 mei als eerste het bevrijdde Den Haag introkken. Na hun lange voorbereidingen in Engeland en hun veldtocht door Frankrijk, België en Nederland worden zij in de omgeving van Den Haag geplaatst. Allereerst om te helpen met de wederopbouw, maar daarnaast blijven zij ook in training. En natuurlijk is er ook tijd en ruimte om mee te delen in de feestvreugde van het bevrijdde Nederland.

Onderdeel uitmakend van deze brigade is ook de reserve tweede luitenant van het Wapen der Artillerie, Frans van Walsem. Deze is in 1943 vanuit New York naar Canada gegaan om dienst te nemen in het Nederlandse leger. Hij kwam als 19

jarige jongen in New York terecht omdat vader Van Walsem daar in 1940 een baan had bij Philips. Het gezin trok vanuit Nederland, zeker ook vanwege de naderende oorlog, met vader Van Walsem mee.

Frans had ondertussen zijn middelbare school afgemaakt en ging daarna studeren aan Princeton, waar hij uiteindelijk na een jaar zijn 'warcertificaat' haalt en vervolgens naar Canada gaat om op 16 maart 1943 in de rang van soldaat dienst te nemen in het Nederlandse leger.

Vrij snel daarna neemt hij weer studieverlof op, in afwachting van zijn verscheping. Op 12 september dat jaar wordt hij dan ingedeeld bij het 18e Detachement. De volgende dag vertrekt hij per boot naar Londen.

Een week later komt hij in Engeland aan en wordt hij geplaatst bij de Irene Brigade in Engeland, welke ondertussen is omgevormd naar een gemotoriseerde eenheid. Dit werd gedaan in opdracht van de Nederlandse regering, om zo een grote, herkenbare, gevechtsgereede eenheid te kunnen vormen, wat tot dan toe niet was gelukt. Dit tot

Regimentsjongste Titnt Ivar van der Steen vertelt het tragische verhaal over Frans van Walsem

frustratie van de Nederlandse militairen, aangezien de Brigade steeds verder wegzakte in de plannen van de geallieerden.

Militaire trainingen

Bijna een jaar gaat in Engeland voorbij, waarin de Brigade zich bezig houdt met militaire trainingen, zelfs op brigadeniveau, wat voorheen niet mogelijk was geweest. Deze oefeningen bestonden uit veel fysieke trainingen, maar ook grote manoeuvres en landingen op het strand. Door de vele oefeningen waren de dagen lang. De eenheden die niet aan het oefenen waren werden ingezet voor kustbewaking.

Tot dan toe was de Brigade nog steeds niet sterk genoeg om ingezet te worden bij de invasie. De komst van een eenheid van de mariniers moest daar verandering in brengen. Door hun komst kwam de Brigade op een sterkte van ongeveer 1250, eigenlijk niet meer dan een versterkt bataljon. Dit resulteerde erin dat weken na de geslaagde invasie de Irene Brigade pas op 7 augustus op de Franse kust landde.

In de tussentijd wordt op 1 juni 1944 Van Walsem dan tijdelijk bevorderd tot sergeant tijdens zijn verblijf op de Officers Cadet Trainings Unit, vergelijkbaar met ons voormalige OCIO.

De Irene Brigade begint aan haar veldtocht, welke haar voert langs plaatsen zoals St. Come, Pont Audemer, Tilburg en Hedel. In de tussentijd slaagt Van Walsem voor zijn opleiding en wordt hij op 17 februari 1945 bevorderd tot reserve 2e luitenant der Artillerie.

Den Haag

Dan op 5 mei 1945 is het zover: Duitsland geeft zich over en Nederland is bevrijd! Op 8 mei trekt de Irene Brigade, compleet met Vaandel dat in het geheim de gehele krijgsverrichtingen door majoor Loorigh van Beeck beter bekend als 'Oom Paul' mee gevoerd is, als eerste het bevrijde Den Haag binnen, waar zij in eerste instantie de paleiswachten verzorgt, assisteert bij het oppakken van NSB'ers, en helpt bij het voeden van hongerige landgenoten.

De weken die volgen geeft de Brigade voornamelijk acte de présence op festiviteiten, neemt ze deel aan parades en verzorgt zij erewachten. Hoogtepunten zijn het bezoek van Koningin Wilhelmina aan Amsterdam, waar de Brigade de Erewacht en Vaandelwacht verzorgt en de versie-

ring van het Vaandel met het ordeteken van de Ridder vierde klasse der Militaire Willemsorde en de opschriften St. Come, Pont Audemer, Tilburg, Beringen en Hedel.

Te midden van deze festiviteiten bevond zich ook de luitenant Van Walsem. Naast het deelnemen aan de festiviteiten, gingen voor hem overdag ook de militaire lessen gewoon door. Ter ontspanning ging hij dan 's avonds met enige regelmaat samen met zijn vriendin de stad in om de bevrijding te vieren.

Het graf van Frans van Walsum op de gemeentelijke begraafplaats in Eindhoven

Die bewuste woensdagavond, 4 juli 1945, was Van Walsem opnieuw van plan om samen met zijn vriendin Den Haag in te trekken om de bevrijding te vieren. Na afloop van de festiviteiten stapten Van Walsem en zijn vriendin weer in de leger jeep, op weg naar huis. Zoals in die tijd gebruikelijk moest hij daarvoor verschillende controleposten passeren, die bemand werden door de Nederlandse Binnenlandse Strijdkrachten (NBS), mensen uit het voormalige verzet die nu meehielden controles uit te voeren. Zo ook bij de barrières van de vesting Den Haag. De luitenant remde af, stopte en haalde zijn blauwe officierszakboekje te voorschijn, met daarin zijn identiteitsbewijs en verlofpapiertje. Op een klein stukje papier stond geschreven dat de luitenant verlof had en permissie had zich naar Den Haag te begeven. Nadat de NBS'ers de controle hadden uitgevoerd en de documenten goedgekeurd hadden, werden Van Walsem en zijn vriendin doorgelaten, waarna zij verder wilden rijden. Op dat moment komt er vanuit de andere richting een auto aangereden met daarin enkele Britse officieren. Deze auto maakte echter geen enkele aanstalten voor de controlepost te stoppen. Nu waren de orders voor

het personeel van de controlepost helder: laten stoppen, zo niet, waarschuwingsschot en daarna gericht vuur.

Tweede Nederlandse militair die na de bevrijding overlijdt

Dit was dan ook wat het personeel vervolgens deed. Toen de naderende auto niet afremde, werd het waarschuwingsschot gegeven. Helaas was het personeel van de controlepost niet voldoende opgeleid.

Het schot klinkt...en enkele tellen later staat de jeep van reserve tweede luitenant Frans van Walsem stil...Het waarschuwingsschot was in zijn hoofd terecht gekomen, waardoor hij onmiddellijk overleed...Woensdagnacht 5 juli omstreeks 02.00u was Frans van Walsem daarmee de tweede Nederlandse militair van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene die nog na de bevrijding is komen te overlijden.

Het incident is onderzocht door de Koninklijke Marechaussee en er is rapport van opgemaakt. Dit rapport is echter in de doofpot verdwenen. Reden hiervoor was voor die tijd enigszins begrijpelijk: de oorzaak van dit tragische voorval lag voor een

groot deel bij het gedrag van de betrokken Britse officieren. Britten, die ons Nederlanders, tijdens de oorlog onderdak hadden geboden, mee hadden geholpen het Nederlandse leger te vormen en te trainen en natuurlijk een groot aandeel hadden gehad in de bevrijding van ons land.

Wanneer dit incident naar buiten was gekomen, zou er mogelijk een internationale crisis hebben kunnen ontstaan, wat in die periode een groot probleem zou zijn geweest. Zoals bekend heeft Engeland ook na de oorlog ons immers bijgestaan in de wederopbouw.

Het is nu voor ons allen zaak om het verhaal van Van Walsem en van de vele andere slachtoffers van toen, maar ook in de huidige tijd, zoals tijdens de huidige missie in Afghanistan, te blijven vertellen, met de woorden van - Oud Brigademan L.R. Van Vliet - :

“Wanneer we het verleden vergeten, zijn we gedoemd het te herhalen. Immers, met ervaringen uit het verleden is veelal het heden bepaald, maar in het heden ligt tevens het heil en onheil van de toekomst besloten. Daarom: “Lest we forget!” oftewel ‘Opdat we niet vergeten!’”

de identiteitspapieren van Frans van Walsem uit 1940 en 1945

DFD De Financiële Dienstverleners

Met meer dan 30.000 tevreden relaties is DFD één van de grootste particuliere assurantiebemiddelaars van Nederland. DFD, maatwerk in financieel advies!

Uw autoverzekering perfect geregeld!

Heeft u een auto, of bent u van plan binnenkort een auto te kopen...? Voor een uitstekende autoverzekering tegen een aantrekkelijke premie bent u bij DFD aan het juiste adres! Voor uw auto kunt u bij ons kiezen uit drie verschillende dekkingen: WA, WA + Beperkt Casco en All Risk.

Uw voordelen

- Geen no-claim-terugval bij inbraak, diefstal of schade;
- Veelal geen jongerentoeslag;
- Geen eigen risico bij WA-schades;
- Uitstekende Carglass-regeling.

Surf naar www.dfd.nl of bel ons via (040) 20 73 100.

DFD Autoverzekering

Verzekeren • Hypotheken • Sparen • Pensioenen
Tel: (040) 20 73 100 • E-mail: dfd@dfd.nl • www.dfd.nl

maatwerk verzekerd